

ἀποφητί ἤρεμα.

Ἄψυρτος Προυσαεὺς ἢ Νικομηθεὺς, στρατιώτης στρατευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθίᾳ παρὰ τὸν Ἴστρον. ἰππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψεν, καὶ φυσικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων, καὶ ἕτερα. ἔγραψε καὶ Κίμων (ἢ Σίμων coll. v. τρίλλη) Ἀθηναῖος ἰπποσκοπικὸν βιβλίον Θουμᾶσιον.

ἄψυχος. (Polyb. 36 6) "τὰς προφυλακὰς βλέπων ὁ Φαμίεας, ὧν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς. καὶ ποτε συνεγγίσας ταῖς ἐφεδρίαις, προβαλόμενος ὄφρον ἀπότομον ἀπέξη καὶ πλείω χρόνον."

ἄωρησις (ἱμμο αἰώρησις) ἢ κρέμυσις.

ἄωρία ἀντὶ τοῦ ἀκαιρως καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρὸν· ἄωρα γὰρ τὰ παρὰ τὸν καιρὸν τρυγώμενα. Ἀριστοφάνης (Ach. 23) "οὐδ' οἱ προτιάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἄωρία." "οὐκ ἔξεσι γὰρ Βαβυλωνίοις ἄωρία τάφον ὑπερβῆναι." σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτίαν· Ἀλιανός "ἐπεὶ δὲ ἄωρία ἦν, ὃ μὲν ἐπὶ τὸν φόνον ὑπέθῆγτο." καὶ "ἄωρι τῶν νυκτῶν."

ἄωρόλειος ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος καὶ φραλακρῶν. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων, ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας.

ἄωρον ἀπρεπές, ἄχαρι, ἄκαιρον. ἐνιοὶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνοίκειον καὶ ἀσύμφορον. καὶ ἄωρος ὁ ὠμός. καὶ ἄωρότερον.

ἄωρτο (Hom. Γ 272) ἐκρέματο. ὄρω ὄρωω ὄρωκα ὄρωμαι ὄρωσο ὄρωτο καὶ ἄωρτο.

ἄωρῶ τὸ ἀλογῶ.

ἄωτεύειν ὑφαίνειν.

ἄωτον ἄνθος, κόσμος, σέφανος, περιβόλαιον ἐξ ἀπαλῶν ἐρίων. καὶ ἄώτιω (Hom. N 599) ἢ δοτική. ἄωτον δὲ ἀγγεῖον τὸ μὴ ἔχον ὄτα. καὶ ῥῆμα ὄωτιῶ τὸ ἀπανθίζω.

Βαάλ.

βαβαί Θανμασική φωνή.

βαβαὶ Μύξος, ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλανχούντων· Μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερέως, ἀσεῖός τις καὶ μέγανχος.

βαβακατρεῦ. βάρβαρός ἐστι φωνή, συγκατατίθεται δὲ ὁ βάρβαρος θεός· αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέσεώς εἰσι. sch. A Δν. 1614.

βαβάκινος εἶδος χύτρας.

βαβάκτης ὁ ὄρχησής.

Βαβοῦς (ἢ Βανβοῦς) ὄνομα κύριον.

Βαβρίας ἢ Βάβριος μύθους ἦτοι μιθιάμβους· εἰσὶ γὰρ διὰ ζωλιάμβων ἐν μι-

βλίους ἰ. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπέων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα ἤγουν τοὺς ζωλιάμβους.

βαβύλας πηλός, βιάθρον, βῆμα.

Βαβυλᾶς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας. οὗτος, φασί, Νομμεριανῶ, οἱ δὲ Δεκίω, κατὰ δὴ τινα δαίμονα εἰσελθεῖν εἰς πληθύουσαν τὴν ἐκκλησίαν προθυμονμένω εἰς πρὸ τῶν θυρῶν ἀντίσχε, φάσκων εἰς δύναμιν μὴ περιόψισθαι λύκον τῷ ποιμνίῳ ἐπιειροχόμενον. τὸν δὲ παραντίκα μὲν ἀνακρουσθῆναι τῆς εἰσόδου, εἴτε εἰς τὸν οὐχλοῦ ὑπιδόμενον, εἴτε καὶ ἄλλως αὐτῷ μεταβουλεύθην· ἐν χαλεπῷ μέντοι τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐπισκόπου ποιησάμενον, ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν ἐπὶ τὰ βασίλεια ἀπηλλάγη, παρυσήσασθαι τε αὐτόν, καὶ πρῶτα μὲν τὴν αἰτίαν τῆς κωλύσεως ἐγκαλεῖν, ἔπειτα μέντοι κελεύειν αὐτὸν τοῖς δαίμοσι θύειν, εἰ βούλοίτο γε τὴν ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι δίκην διαφυγεῖν. τὸν δὲ πρὸς τὴν ἐπέγκλησιν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν πρόκλησιν διακρούσασθαι, τὴν μὲν φήσαντα ποιμνίον ὄντι ἑαυτῷ πάντα προσήκειν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου προθυμῆσθαι, τὴν δὲ, μὴ ἂν ἐλέσθαι τοῦ ὄντως ἀποσάντα θεοῦ ψευδωνύμοις καὶ ὀλετήρσι δαίμοσι θύειν. εἰδ' ὁ μὲν ὡς ἐώρα μὴ πειθόμενον, προσέταξεν αὐτὸν ἀλύσει καὶ πέδαις ἐνδησαμένους τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρήσοντα· ὁ δὲ ἐπειδὴ ἤγαστο τεθνηξόμενος, ταύτας ἀλαβῶν ἤδε τὰς τοῦ ψαλμοῦ ῥήσεις "ἐπίσρεψον ψυχῇ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος ἐνεργέτησέ σε." φασί δὲ καὶ τρεῖς παῖδας ἀδελφοὺς τὸ γένος, κομιδῆ νέος ὑπ' αὐτῷ ἀνατρεφομένους, ἀρπαγῆναι τε αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς οὐδ' αὐτοὶ θύειν ἤθελον καίτοι παντοίας ἀνάγκης αὐτοῖς προσαγομένης, καὶ αὐτοὺς ἐκέλευσε τῶν κεφαλῶν ἀφαιρεῖν. οὗς, ἐπειδὴ ἤγον εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, ὁ Βαβυλᾶς ἑαυτοῦ προσησάμενος προτέρως προσῆγε τῷ ξίφει, τῷ μὴ τινα τρέσαντα αὐτῶν ἀναδύναμι τὸν θάνατον. καὶ ἀποτεινομένων ταύτην ἀνειπὼν τὴν φωνὴν "ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός," ἔπειτα αὐτοὺς προέτεινε τὸν ἀχχένα τῷ ξίφει, ἐντειλάμενος τοῖς τὸ σῶμα αὐτοῦ συλλεξομένοις τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας αὐτῷ συνθάψαι, ἵν' ἢ μοι ταῦτα, φησί, κειμένῳ κόσμος. καὶ νῦν μετ' αὐτοῦ, ὡς φασί, ταῦτα τυγχάνει κείμενα. Philostorg. 7 8.

Βαβυλωνία κάμινος, καὶ Βαβυλώ-
νιοι παῖδες.

Βαγαῖος ὄνομα κύριον· "παλλομένων δὲ
λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος" (Herodot. 3
128).

βαγεύει πλανητεύει.

βάγιον μέγα.

Βαγῶας ὄνομα κύριον, ὅς ἦν εὐνοῦχος.
cf. v. λαβαῖς.

βαδδίν σολή ἱερά. Δανιήλ (10 5) "ἦρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἦν ἀνὴρ
ἐνδεδυμένος βαδδίν."

βάδην περιπάτω ἐρχόμενος. "τοὺς μὲν
προσπέσειεν, αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ τὴν σρα-
τιὰν ἐπαγόμενος ἐχώρει βάδην" (cf. v. πλιν-
θίον). καὶ αὐθις "βάδην καὶ σχολαίως ἀκο-
λεθῶν." Ἀριστοφάνης (Ach. 534) "Μεγαρεῖς
ὄτ' ἐπεινὼν βάδην, Λακεδαιμονίων ἐδέοντο"
ἀντὶ τοῦ ἐλίμωττον, ὑπὸ λιμῆ διεφθείροντο.
βάδην ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανόμενος τῆ
λιμοῦ καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος, προϊόντος
ἐπὶ τὸ μείζον.

βάδιζε. καὶ βαδίζον ἀντὶ τοῦ βάδιζε
Κρατῖνος.

Βάδιλλος.

βάδιος υἱός. σημαίνει δὲ καὶ ἵππου
χροιάν.

βαδισία ἀντὶ τοῦ πορευτέον· (Philo-
strat. V. A. 118) "ἐμοὶ δὲ βαδισία οἷ σοφία
καὶ δαίμων με ἄγει."

βαδισικοῦ ὀξύποδος· Ἀριστοφάνης (Ran.
128) "ὡς ὄντος γε μὴ βαδισικοῦ."

βάδος ἢ βάδισις· Ἀριστοφάνης Ὀρνισί
(42) "διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν."
ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισαι· ὡς γὰρ ἀπὸ τῆ
πατιῆν πάτος (Ὀμηρος (Z 202) "πάτον ἀν-
θρώπων ἀλείνων"), οὕτως ἀπὸ τῆ βαδίσειν
βάδος.

Βαήλ.

Βαθάλη ὄνομα κύριον.

βαθειά κόμη ἢ δασεῖα. "ἀπεκείρατο
τὴν κόμην· ἦν δὲ πολλή καὶ ξανθὴ καὶ βα-
θειά." "βαθειά τῆ τριχὶ κομῶντα, καὶ γη-
ρῶν πολιᾶ."

βαθειᾶν αὐλακα (Aeschyl. Sept. 599),
ὅπερ ἐστὶ σίχος γῆς ὑπὸ ἀρότρον. μεταφορι-
κῶς ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας καὶ κερνυ-
μένας σημαίνει.

βαθμίδος.

βάθος. βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ

μέτωπον ἅπαν. καὶ ὁ ἀπὸ λογαγοῦ ἐπὶ ἔρα-
γὸν σίχος κατὰ βάθος λέγεται.

βάθρα· χθές μὲν καὶ πρώην δεδρακό-
τες τοῦ καπηλείου καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλ-
λύνειν καὶ τῆδαφος κορεῖν, ἄρτι δὲ χλαμύδας
τὰς εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες καὶ περόναις
χρυσαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυ-
σοδέτοις διεσφιγμένοι" (cf. v. Ρουφῖνος). καὶ
βάθρα ἀγάλματα. καὶ βάθρον θεμέλιον·
"ἀπολυομένου δὲ αὐτοῦ τοὺς βλαυτίης, καὶ
πρὸς βάθρον προσηρειακός τὸν ἕτερον πόδα,
προσδραμών τις τῶν σρατιωτῶν μετ' ἐγχει-
ριδίου τοῦτον ἀπέτεμεν." καὶ Σοφοκλῆς (Αἰ.
135) "Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγγυῶλον,"
τατῆσι τὸ θεμέλιον, τὸ ἔδρασμα· δι' ὃν ἴσα-
ται ἡ Σαλαμίς. βάθρον καὶ ἐφ' οὗ κάθηνται
ἐν τοῖς συλλόγοις.

βαθύγλωσσοι ἐλλόγμοι, εὐγλωττοι.

βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνης.
Ρουφῖνος καὶ Στελίχων ἐλίτροποι Θεοδοσίε
τοῦ βασιλέως. cf. v. Ρουφῖνος.

βαθυδίνης ἐν βάθει ἔχων τὰ ρεύματα.

βαθυκαμπῆ ἐπὶ πολὺ καμπτομένην·
(AR 6 306) "καὶ βαθυκαμπῆ κλειδα συνῶν."

βαθυλήιον σιτοφόρον πεδῖον.

βαθυπέπλων μεγάλων, ἐκ τῆ παρακο-
λουθοῦντος.

βαθύπλουτος πολὺν πλοῦτον ἔχουσα.
"εὐδαίμονα καὶ βαθύπλουτον εἶναι τὴν Λα-
φρίαν Ἀρτεμιν."

βαθυρρείτης (Hom. Φ 195) ὁ βαθεῖα
ρεύματα ἔχων.

βαθύς ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὕτω Μέναν-
δρος.

βαθύσρωτος κοίτη. (Babrius 32 7)
"τὸν δὲ τῆς βαθυσρώτου καταβάσα κοίτης
ἐπειώκεν ἢ νύμφη" ἀντὶ τοῦ πολυτελοῦς.

βαθύσχοιρον ἐψηλὰς σχοίνους φέροντα.

βαθύτατα παχέα. Αἰλιανός "αἰθρίας
γὰρ οὐσης καὶ πανηλίω ἡμέρᾳ ἄφρω καὶ
ἀδοκῆτως νέφη συνδραμεῖν οἶα δὴ πον βα-
θύτατα, καὶ καταρρηξῆσαι πάμπολον ὑετόν."

βαιαί μικραί. καὶ βαιός ἰδίως ἀντὶ τῆ
εἰς Σοφοκλῆς (OR 750) "πότερον ἐχώρει βαιὸς
ἢ πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας;" καὶ ἐν
Αἰχμαλωτίσιν "ἔσπεισα βαιῶς κύλικος ὡσε
δεύτερα." καὶ αὐθις (Αἰ. 292) "ὁ δ' εἶπε
πρὸς με βαι', ἀεὶ δ' ἑμνούμενα· γύναι, γυ-
ναιξὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει. κάγῳ μαθοῦσ'
ἔλῃς, ὁ δ' ἔσσύθη μόνος."

βαίτη διαφθέρα. "βαίτη δὲ κὰν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν," ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν χρεῖαν προσφόρον.

βακάντης ὁ σχολαστής.

βακαντῖβος σχολαστής, μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ.

βάκηλος μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. βάκηλος εὐνοῦχος, ἀπόκοπος. καὶ παροιμία "βάκηλος εἶ" κατὰ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀπόκοποι.

Βάκις ἐπίθετον Πεισιζράτε· ἦν δὲ χρησμολόγος. Φιλητᾶς δὲ ὁ Ἐφέσιός φησι τρεῖς Βάκιδας· ὁ μὲν ἔξ Ἐλευῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης, ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ 9' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἰσορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. sch. A Rac. 1671.

Βακκαῖοι, ὡσπερ Ἑσσαῖοι. ἔσι δὲ ἔθνος Ἰβηρικόν.

βακτηρεύειν ζηρῖζεσθαι.

βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λαχόντες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν σύμβολον καὶ βακτηρίαν, καὶ ἔτιωσ ἐδίκαζον. τὴν χροῖαν ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι σύμβολον μετὰ τὴν κρίσιν ἀποδιδόντες ἐκομίζοντο τριώβολον· ὅπερ καὶ δικασικὸν γέγονεν. cf. v. σύμβολον.

βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώριον, ἢ τριώβολον. τῆτο ἐπὶ τῶν σκωπτῶντων τοὺς δικαστὰς τοὺς Ἀθηναίους.

βάκτρον ῥάβδος· (AP 6 81) "γηραλέον νῦν ἀντὶ πανοπλίας βάκτρον ἀμειψόμενος." λέγεται καὶ σκηπανίων· (AP 6 83) "ἀντὶ δὲ πλήκτρον σκηπανίῳ τρομερὰς χεῖρας ἐρυσάμεθα."

Βάκχαι καὶ Σάτυροι καὶ Πᾶνες καὶ Σίληνοι ὄπαδοὶ Διονύσου.

βακχέβακχον ἤσαι ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον· Βάκχος γὰρ ὁ Διόνυσος. sch. A Eq. 406.

βακχεῖα ποιμαντική. καὶ βακχεῖος.

βακχευούσας οὐν τῷ μέλει τῷ βακχεῖῳ τε καὶ ἐνθέρῳ.

βακχεύων μαινόμενος. καὶ κατεβακχεύοντο, τουτέστιν ἐνεθουσίῳν ἐπιπνοίας

τινὸς πληρωθέντες· "ἐπ' αὐτὴν ... ἔξοισρέμενοι." cf. v. τελεσιουργήσας.

Βάκχης τρόπον, ἐπὶ τῶν αἰετῶν καὶ σιωπηλῶν, παρ' ὅσον αἱ Βάκχαι σιωπῶσιν.

Βακχίδης ὁ τοῦ Διονύσου υἱός.

Βάκχος. οὕτως οὐ μόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδας ἕς οἱ μῦσαι φέρουσιν. ἔσι δὲ καὶ σερῶν εἶδος· "βάκχοισιν κεφαλὰς πολυανθέσιν ἐξέψαντο" (sch. A Eq. 406). καὶ Πισίδης "πολλοὺς δὲ Βάκχους ἦν ὄραν ἀκασίως τὴν ἐσχάτην ὄρῃσιν ἐξορχουμένους."

Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰαλίδος (ἔχει γὰρ πόλεις δ', Ἰουλίδα Καρθαίαν Κορεσσίαν Ποιήισσαν), Μέδωνος υἱὸς τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητῆ παιδός, συγγενῆς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ, καὶ αὐτὸς λυρικός.

Βάκχυρις ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων· τοιοῦτος γὰρ οὗτος, βασιλεὺς Αἰγύπτου.

βαλανάγρα ἢ κλείς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δὲ ἔσι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον· καὶ βάλανοι τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται (A Av. 1159) ἀντὶ τῷ κεκλειδωταί.

βαλανειομφάλους τὰς φιάλας οἱ κωμικοὶ καλῶσι. βαλανεῖον δὲ ἐκλήθη, διότι τὰς βυλάνους ἐσθλόντες τὰ κελύφη ἔκαιον. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλατῶσι τὸν ἀέρα τῷ λουτρῷ, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἔλκοντες. καὶ βαλανεῖτης ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλόμενος περιχύτης. (Artemid. 1 64) "ἔσι δὲ τὸ βαλανεῖον ὁδὸς ἐπὶ τρυφήν."

βαλανεύς, ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέργου.

βαλανεώτης.

βαλανίς ἢ τοῦ βαλανέως γυνή.

βάλανος τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ ψέλιον. καὶ βάλανοι φοινίκων· (Xen. Anab. 1 5 10) "οἶνον ἔπινον ἀπὸ τῆς βυλάνου τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος."

βαλβίς βαλβίδος βύσις ταπεινή, ἢ ἀφειρησία, καὶ ὁ καμπτός· "ὡσπερ ἐκ βαλβίδος τινος οἱ τὰ τέθριππα ἀφαιέντες ἀναλειασθείσης τῆς πύλης." καὶ βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἁμέων· ἢ γὰρ ὑπὸ τὴν ὑσπληγγα γινόμενη γραμμῇ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βιβί γαί τοὺς δρομέας,

βαλβίς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι ἄλμῖς ἄλβῖς, ὑπερβιβασμῶ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τῆ βαίνω. sch. A Eq. 1156.

βάλε βάλε τὸ τρίτον εἶη ἀντὶ τοῦ εἶθε μοι. cf. v. κηρύλος.

βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι, οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι τὸ ἐκ χειρὸς τροῦσαι. βάλλειν παρ' Ὀμήρω (E 51) καὶ ἐπὶ τῆ τυγχάνειν· "βάλεν ἄγρια πάντα."

βαλίαν τὴν ἔλαφον τὴν κατὰ σικτον. καὶ βαλίων ἀνέμων· "λήγετε προιαὶ βαλίων ἀνέμων," τοιτέσι σφοδρῶς πνεόντων, παρὰ Συνεσίω τῷ Κυρηναίῳ (hymn. 3 76). καὶ αὐθις (AP 7 203) "θηρευῶν βαλίους συνομηλικας ἐν νομῶ ὕλης· ὦχεο γὰρ πυμάτην εἰς Ἀχέροντος ὁδόν."

Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὐσοχοί.

Βαλίος (Hom. II 149) ἵππο·

βαλλάντιον μάρσιπος. Εὐνάπιος (p. 103 Nieb.) "εἶτε φιλοχρήματος εἶη καὶ δᾶλος τῶν βαλλαντίων. καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκπνευθάνομενοι πρὸς ταῦτα διεσρατήγουν τὸν πόλεμον."

βαλλαντιοτόμος κλέπτης. καὶ βαλλαντιοτόμοι· (Philostrat. V. A. 4 22) "χρημάτων τε μεγάλων ἐωνημένοι ἤγοντο μοιχοὶ πόρνοι τοιχωρῆχοι βαλλαντιοτόμοι ἀνδραποδισαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη." βαλλαντιοτόμοι δὲ οἱ τὰ βαλλάντια κλέπτοντες.

βάλλειν μῆλοισι, ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὧν ἐρῶσι. "τὸς πόρρωθεν βάλλων τοξεύμασι τοῖς ἐκ μέλανος." καὶ "τόνδ' οὐ δύναμαι βαλλεῖν κύνα λυσσατήρα" (Hom. Θ 299).

βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπισήμη, ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

βάλλ' εἰς Μακαρίαν, οἷον εἰς Ἄδον· Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλίας, ὀπηνίκα ἐπεσράτευσεν ὁ Εὐρουσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἐαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγεσθαι, εἰς Μακαίριαν, καὶ εἰς Μακαρίαν.

βάλλ' εἰς κόρακας, τοιτέξιν ἄπιθι εἰς ἀπώλειαν καὶ φθόρον, ἀπὸ ἰσορίας ἐν ταῖς παροιμίαις κειμένης.

βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ἐπὶ τῶν ἐαυτὸς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν διδόντων.

βάλλ' εἰς ὕδωρ, ὅτι καταπόντισον.

βάλλεται πλήττεται, πυρπολεῖται. "βάλλεται δὲ ἡ ναῦς σκηπτιῶ, καὶ ἦν δέος ἐξαφθῆναι τε καὶ καταδῦναι τὸ σκάφος."

βάλλων Σωκράτη καὶ Ζήνωνα τοῖς ἐκ Διονυσίων σκώμμασι, καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἀξιῶν πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης ὡς ὄντας κῆρας πόλειών τε καὶ πολιτείας, νῦν δὲ σεφανῶν αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθήμενος βίβη γενναίου καὶ σώφρονος. Synes. Dion. p. 38.

βαλμός σῆθος.

Βαλτάσαρ. οὕτως ἐπεκλήθη ὁ Δαναὴν εἰς τιμὴν τῆς τῶν ἀπορρήτων σαφηνείας.

βαλῶν φεύξεσθαι οἶει (Plat. Conv. p. 189 B), πρὸς τὰς κακὸν τι δρούσαντας καὶ ολομένους ἐκφεύγειν.

βαμβαίνει διζάξει, τρέμει τοῖς ποσὶ, καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμως φθέγγεται.

βάμμα Κυζικηνικόν (A Pac. 1176) τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι. καὶ ἕτερα παροιμία, βάμμα Σαρδιανικόν (A Ach. 112), ἀντὶ τοῦ μή σε ἐρυθρόν ποιήσω· οἷον ἵνα μή σε φοινίξω· νῆσος γὰρ ἐστὶ μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ἧ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μή σοι πληγὰς ἐντρίψω.

βάνανσος πῶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. (Polyb. 1 40) "καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἀγορᾶς βαναύσοις φέρειν προσέταξε βέλη, καὶ παραβάλλειν ἔξω παρὰ τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους."

βάνανσος. (Polyb. 12 13) "ἐπὶ τούτοις βεμνύνεται κατὰ τὴν πολιτείαν, ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθείη ἢ βάνανσος· ἐπὶ γὰρ τῷ πολλὰ καὶ λυσιτελῶς πωλεῖσθαι κατὰ τὴν πόλιν καὶ δαψιλῆ τὰ πρὸς βίον ὑπάρχειν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις μεγαλαυχῆ."

βάνδον. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ.

βάξιν φήμη· Σοφοκλῆς (OR 515) "εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἐργοῖσιν εἰς βλάβην φέρον, οὗτοι βίου μοι τοῦ μακροῦνος πόθος φέροντι τήνδε βάξιν," ἀντὶ τῆ β βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

βαπτῦ. βαπτῦ ἱμάτια ἐφόρον οἱ νυμφεῖοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον τῆς φθορᾶς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (530) "οὐθ' ἱματίων δαπάναις κοσμηῆσαι ποικιλομόρφων" ἀντὶ τοῦ ἑτεροχρόων.

βαπτίζω αἰτιατικῇ.

βάπτουσι πλύνουσιν. Ἀριστοφάνης (Ecl. 215) "πρῶτα μὲν γὰρ τᾶρια βάπτουσι θερμοῦ

κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον," ἀντὶ τοῦ οὐδὲν καινοτομοῦσι.

a **βάραθρον** χάσμα τι φρεατιῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τὰς κακέρους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω οἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν ἐνέβαλον ὡς μεμηρότα, ἐπειδὴ προέλεγεν ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. ἡ δὲ Θεὸς ὀργισθεῖσα ἀκαρπίαν ἔπεμψε τῇ χώρῃ· καὶ γρόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησιμοῦ τὸ μὲν χάσμα κατέχωσαν, τὴν δὲ Θεὸν θυσιῶν ἴλαον ἐποίησαν. sch. A Plut. 431: cf. v. μητραγύρτης.

b **βάραθρον** τόπος βαθὺς ὅπου οἱ κακῆργοι ἐμβάλλονται Ἀθήνησι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὡσπερ εἰς τὸν Κεάδαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. cf. v. Κεάδας.

c **βάραθρον** ὄργισμά ἐστιν εἰς ὃ ὁ τῆς Ἰπποθοωντίδος δῆμος τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακρίτους ἐνέβαλλον. ἐν δὲ Φιλιππικοῖς (8 45, 10 135) ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἶπεν ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. Harp.

βαρακηνίς ἡ ἄκανθα.

βαρβαρίζει ἀντὶ τῆ τὰ τῶν βαρβάρων φρονεῖ· οὕτω Πλάτων (Alc. 1 p. 120B). "ἔστι δὲ βαρβαρισμὸς ἐκ τῶν κακιῶν λέξις παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδοκίμωντων Ἑλλήνων. σολοκισμὸς δὲ ἐστὶ λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος, ὡς τὸ ἐγὼ περιπατιῶν ὁ τοῖχος ἔπασεν" (Diog. L. 7 59).

βαρβάρους ἀντὶ τοῦ ἀφώνους, ἢ ἀνηκόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. Ἀριστοφάνης Ὀρνισίαν (199) "ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ εἰδῆσαι τὴν φωνήν, συνὼν πολὺν χρόνον." περὶ τῶν ὀρνέων λέγει ὁ ἔπος.

Βάρβιτος Φιλιππικός. οὗτος ἐπὶ τῶν τριῶν τυράννων ἦρχε, θέραιψ δὲ ἦν τὸν τρόπον καὶ κολακικός, καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ τὸν Ἀντώνιον θιάσῳ κατελέκτο· καὶ αὐτὴν γε τὴν ἀρχὴν ἦρχε τὴν ἐκείνου χάριν. τῆτον ἦν τὸν τότε σοβαρὸν καὶ πορφυρεῶν τῇ τιμῇ καὶ ἐν ἀγορᾷ τῇ Ῥωμαίων ὑψηλὸν διαΐοντα καὶ δικαζόντα ὁ δεσπότης ἀνέγνω ἐλθὼν, πρότερον μὲν ἀποδράντα, ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα ἄβρον καὶ κυδρούμενον καὶ σὺν τῇ ἀρχῇ θρυπτόμενον. καὶ προσελθὼν ἠσυχῇ κατόπι, θοίματιόν λαβόμενος,

"χαῖρε" εἶπε, τὸ ὄνομα προσθεῖς τὸ ἀρχαῖον τε καὶ δούλον. καὶ ἐκεῖνος ἐκπλήττεται ἄφιδίως τὸν δεσπότην γνωρίσας, καὶ δεῖται σιωπᾶν, καὶ εἰς τὸ οἰκτεῖν ἄγει, καὶ καταβυλῶν πᾶμπλευσα εἶτα μέντοι ἐαυτὸν ἐλύσατο, καὶ αἰδοῖ Ἀντωνίῳ τῇ κηλίδι τῆδε σιγῇ κατεχούθῃ ἀργυρώνητος. ἔκρινε δὲ καὶ ταύτην τῆς τύχης μὴ σιγήσαι τὴν παιδιάν. Aelianus?

βάρβιτον ψαλτήριον, κιθάρα, εἶδος ὄργάνου μουσικοῦ. (AP 7 23) "ὦ τὸ φίλον ξέρξας, φίλε, βάρβιτον." περὶ Ἀνακρέοντος ὁ λόγος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων· Ἀριστοφάνης (Thesm. 142) "τίς ἢ σολῆ; τίς ἢ τάρραξίς τοῦ βίου; τί βάρβιτος λαλεῖ κροκωτιῶ, τί δὲ λύρα κερουφάλῳ; τί λήκυθος καὶ ξρόφιον; ὡς ἀξέμφορον. τίς δαὶ κατόπιον καὶ ξίφους κοινωνία;"

βάρβιτος εἶδος ὄργάνου μουσικοῦ.

Βαργαδῶθ υἱὸς λύπης. 1 Sam. 4 21.

βαρδίσσαγνος ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος.

βάρδινοι βραδυτάτοι.

βαρεῖα χεῖρ ἢ δυνατή· "συνέξη δὲ πληθὸς ἱκανὸν καὶ βαρεῖα χεῖρ καὶ παράδοξος."

βάρεις πλοῖα, τεῖχη, σοῖα, αὐλαί, πύργοι, σφαιῖραι. "ὁ δὲ ἐπιμέλετο βαρῶν" (cf. v. Μουσώνιος b), τουτέστι τευχῶν. (AP 7 67) "δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα βροῖθεται ὀκρινέσσα βᾶρις, ἀποφθίμενον τὸν κέρνα Διογένη."

βάρεις ἐλεφάντιναι (Ps. 44 9) αἱ πανταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίαι, μία δὲ τῇ πίστει, ἐν αἷς γεραιρεται ὁ Θεός. καὶ βάρειων ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν. βᾶρις δὲ σοῖα καὶ πόλις.

βαρέων βασιζυμάτων.

Βαρδολομαῖος ὄνομα κίτριον.

Βαρκαίοις Λιβυκοῖς· Βάρκη γὰρ πόλις Λιβύης, ἢ νῦν Πτολεμαῖς καλουμένη.

Βάρνη υἱὸς ἀλλόμενος.

βαρούεις.

βάρος ἐπὶ τῶν μεγίστων πόλειον· "ἡ δὲ αὖ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις." cf. v. Καπύη.

βάρος, περὶ Πολέμωνος (Diog. L. 4 19) b "ἦν δὲ καὶ τὸ βάρος οἰοῦναι Διόριος τις οικονομία." "προσφώμενος δὲ καὶ κατορθωδῶν τὸ βάρος καὶ τὸ φιλότιμον τῶν ἀνθρώπων" ἀντὶ τοῦ τὸ πληθὸς, τὴν ἰσχύν, Πολύβιός φησι. καὶ αὐθις (Polyb. 30 15) "ἐπισημηνά-

μενος δὲ τοῦ Σικυῶνος τὴν ὀχυρότητα, καὶ τὸ βάρος τῆς τῶν Ἀργείων πόλεως, ἦλθεν εἰς Ἐπίδανρον." καὶ αὐτῶς (Diodor. t. 2p. 630) "ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος." (S OC 1142) "βάρος γὰρ ἡμῶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει· οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιῆσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις."

Βάρρων ἰσορικόσ ἐπιτομὴν τῶν κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

βαρύβρομος βαρύηχος. "καὶ πόντον βαρύβρομον" (A Nub. 283) διὰ τὸν τῶν κυμάτων ψόφον.

βαρυδαίμων ἀτυχής.

βαρυηχέος τοῦ μέγα ἤχουτος· οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέοντες μέγαν ἤχον ἀπεργάζονται. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (277) "ἀπ' ὠκεανοῦ βαρυηχέος."

βαρῦμητις μνησίκακος.

βαρυνόμενος καταπονούμενος· Πολύβιος "ὁ δὲ ἔξανασις προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀρρωσίας τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος· εἶχε γὰρ ἐβδομηκοσὸν ἔτος."

βαρυπήμων ἄθλιος, βεβρωμένος, κακός.

βαρυπρεπής πολυτελής· "καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας εὐωχία περιεκέχυτο βαρυπρεπῆς τῷ Λέοντι, καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐκάλει."

βαρυσυμφορώτατος δυσυχής· "ρομίλων ἑαυτὸν βαρυσυμφορώτατον γεγονέναι πάντων ἀνθρώπων." Herodot. 1 45?

βαρῶ αἰτιατιζῆ.

βασάν αἰσχρή. "εἶπε κύριος, ἐκ βασάν ἐπιστρέψω" Λαβίδ φησι (Ps. 67 23).

βασανίζειν. οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μασίγουσν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν καὶ ἐλέγχειν τὰληθῆς διὰ λόγων, ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοικῆς λίθου μεταφορικῶς· καὶ Πολύβιος "τότε νομίσας τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βασάνον, ἀπελύθη τῆς ὑποψίας." καὶ βασανίσας ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. κέχρηται ἅπαντες οἱ ἀξιόλογοι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης (Ran. 628) οὕτω· "βασανίξε τούτον ἰλαβῶν· κῶν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικούντι, ἀπόκτεινόν μ' ἄγων. καὶ πῶς βασανίξω; πάντα τρόπον, ἐν πίνακι δήσας, κρεμάσας, ὑβριχίδι μασίγων, δέρων, σριβλῶν, ἔτι δ' εἰς τὰς ῥίνας ὄξος ἐγγέων, πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα· πλὴν πρόσιον μὴ τύπτε τοῦτον, μηδέ

γητεῖον νέον," ἐπειδὴ οἱ ἐλεύθεροι πρὸ τέττε εἰδαίροντο πράσοις καὶ σκοροδοῖς. βασάνιξε αὐτὸν πανταχῶς, μὴ ἐν παιδιᾷ, μηδὲ ὡς τὰς ἐλευθέρους παῖδας τῷ ἐκκαυλήματι τῆ πράσου ἢ τοῦ γητείου, τουτέστιν ἀμπελοπράσου ἢ ὡς τινες πράσον φύλλω.

Βασανίτις χώρα.

βάσανος λίθος ἐστὶν ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεσσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς. Ὑπερίδης δὲ τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζόμενων καὶ ἀναγραφέντα βασάνους ὠνόμασε (Harp.). καὶ παροιμία "βάσανος λίθος" ἐπὶ τῶν ἐξεταζόντων ἐν λόγοις ἢ ἔργοις, παρ' ὅσον ἢ Ἀνδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.

βασίλειά τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸ ἔθνος τὸ βασιλευόμενον, οἷον Περσῶν Ἰνδῶν Ἀράβων. βασίλειά ἐστὶν ἀνυπεύθυνος ἀρχή.

βασίλειά. "οὔτε φύσις οὔτε τὸ δίκαιον ἀποδιδούσι τοῖς ἀνθρώποις τὰς βασιλείας, ἀλλὰ τοῖς δυναμένοις ἡγεῖσθαι σρατοπέδου καὶ χειρῶν πράγματι νουνεχῶς, οἷος ἦν Φίλιππος καὶ οἱ διάδοχοι Ἀλεξάνδρου. τὸν γὰρ υἱὸν κατὰ φύσιν ἑδὲν ὠφέλησεν ἢ συγγένεια διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀδυναμίαν. τοὺς δὲ μηδὲν προσήκοντας βασιλεῖς γενέσθαι σχεδὸν ἀπάσης τῆς οἰκουμένης."

βασίλειά. ὅτι ἡ βασίλειά κτήμα τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ τὰς ἐξ ἀνάγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰσπράξεις ὡσπερ τυραννικὰς ἀκολασίας μισεῖν δεῖ, τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπία τῶν εἰσφορῶν ἀπαιτήσεις ὡσπερ κηδεμονίαν τιμῶν.

βασιλείδης ὁ τοῦ βασιλέως (Plato Critia p. 116).

βασίλειοι παῖδες ἐξακισχίλιοι, οἵτινες κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ τὰ πολέμια ἐξήσκουν ἐν Αἰγύπτῳ.

Βασίλειος Ἀγκυρανός, ἐπίσκοπος τῆσ αὐτῆσ πόλεωσ, ἱατρός τὴν τέχνην. οὗτος ἔγραψε κατὰ Μαρκέλλον, καὶ περὶ παρθενίας, καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἄλλα. βασιλεύοντος Κωνσταντίου Μακεδονιανῆσ θρησκείας ἅμα Εὐσεβίῳ Σεβαστηνῷ ἤρξε. Sophronius 89 p. 179 Fabr.

Βασίλειος ἕτερος, ἐπίσκοπος Εἰρηνοῦσ πόλεωσ τῆσ Κιλικίας, ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέωσ, τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν τῷ ὁμωνύμῳ Βασίλειῳ Καισαρείας ἐοικῶσ, ἔγραψε κατὰ Ἀρχελαίου πρεσβυτέρου Κολωνείας.

c Βασίλειος Καισαρείας τῆς Κυππαδοκῶν ἐπίσκοπος, ἦτις πρώην Μάζακα ἐκαλεῖτο, ἐταῖρος Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπου. γέγονε δὲ γονέων περιφανῶν, Βασιλείου τε καὶ Ἐμμελείας, ὧν ἄνωθεν ἡ συγγένεια, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐλλητικῶς. οὗτος ἔγραψε πλείω, ἐν οἷς θαυμάζεται τὰ εἰς τὴν ἑξαήμερον. καὶ κατ' Εὐνομίου δὲ ἑξαιρέτους συνέταξε λόγους, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος, καὶ τὰς εἰς τὴν ἑξαήμερον ὁμιλίαις ἐννέα, ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν, περὶ παρθενίας ἄλλο, ἔπαινον εἰς τοὺς μὲ μάρτυρας, ἕτερον εἰς Γύρδιον, ἄλλον εἰς Βαβυλῶν, ἕτερον εἰς Ἰαλίταν. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς ἠθικοὶ λόγοι διάφοροι. ἐπιστολαί, ὧν οὐδὲν ἄμεινον, πρὸς τε τὸν σοφιστὴν Διβάνιον καὶ πρὸς τὸν φίλον Γρηγόριον καὶ εἰς ἄλλους πλείονας (cf. v. Ἀπολιναρίου). τελευταῖα δὲ Βασίλειος Γρατιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.

ὅτι ὁ μέγας Βασίλειος ἀδελφὸς εἶχε δ', τὸν τε Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἐπίσκοπον, καὶ Πέτρον καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον, καὶ ἑτέρους δύο μονάσαντας.

d Βασίλειος. τὰ διὰ τοῦ ἰος ὀνομαστικὰ διὰ τοῦ ι γράφονται, πλην δ', Ἄρειος Ἡρακλείος Βασίλειος.

βασίλειος σοά. δύο εἰσὶ σοαὶ παρ' ἀλλήλας, ἡ τε τοῦ ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ βασιλείος. ἔστι δὲ καὶ τρίτη, ἡ πάλαι μὲν Πεισιωνάκτειος ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ μετωνομάσθη ποικίλη. Harp.

βασιλειῶντα κτείνει (Ioseph. B. I. 14) ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι.

βασιλεὺς μέγας ὁ τῶν Περσῶν· τοῖς δὲ ἄλλοις προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον Λακεδαιμονίων Μακεδόνων. διαφέρει βασιλεὺς τυράννου· βασιλεὺς μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβῶν γέρονσι, τύραννος δὲ ὅς βιαίως τὴν ἀρχὴν σφειτερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἑκατέροις ὀνόμασιν· Ἰέρωνα γὰρ βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ τύραννον ὄντα, καὶ Διονύσιον, καὶ Εὐπόλις Πεισιφρατον βασιλέα καλεῖ, καὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννουσ. sch. A Ach. 61.

βασιλήιος.

βασιλική. ὅτι ἐν τῇ βασιλικῇ ὀπίσω τῷ μιλίον ἴσατο ἀνδρείκελον ἄγαλμα χρυσέμβυφον, ἐνθα ἦν καὶ τὸ ἕξαιμον ἕως Ἡρακλείου

τοῦ βασιλέως, γονυκλινὲς Ἰουσίνου τοῦ τυράννου. ἐκεῖ ὁ Τέρβελις ἐδημηγόρησεν· ἐν οἷς ἐλέφας ἴσατο παμμεγέθης, ὑπὸ Σεβήρου κατεσκευασμένος. ἐνθα ἦν καὶ σχολὴ φυλατόντων τὴν πόλιν. ἔμεινε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρῶσιν ποιούμενος, καὶ τοῦ οἰκῆματος αὐτοῦ πορθουμένου ἠπειλεῖ τῷ τὸν ἐλέφαντα φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτον κρατήσκειν. ὁ δὲ Θεροκόμος οὐκ ἐνεδίδου· ὃν φονεύσας ὁ ζυγοπλάσης δέδωκε βορᾶν τῷ ἐλέφαντι. τὸ δὲ θηρίον ἀτίθασον ὄν καὶ αὐτὸν ἀνείλε. καὶ ὁ Σεβήρος ἀκούσας τῆς θηρίας θυσίαν ἤνεγκεν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ παρενθῶ ἀνετυπώθησαν τὸ τε θηρίον καὶ ὁ Θεροκόμος. ἐνθα καὶ Ἡρακλῆς ἐλατρεύθη, πολλὰς θυσίας δεξάμενος, ὅς ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ μετετέθη. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ εἰσῆχθη ἐν ἀπήνῃ καὶ νηὶ καὶ σῆλαι δέκα. Codinus orig. CP p. 22.

βασιλικὴ διαδρομή. ἡ γινομένη τοῦ βασιλέως παρόντος διαδρομή (ἔστι δὲ οὗτος εἰς τῶν Ἀθήνησιν ἐννέα ἀρχόντων) βασιλικὴ διαδρομή καλεῖται.

Βασιλικὸς σοφιστὴς περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων, περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἦτοι περὶ ἀσκήσεως, περὶ μεταποιήσεως, καὶ ἄλλα τινά.

βασιλίνδα τὴν βασιλείαν (an βασιλίδα τὴν βασιλείαν cum sch. S Ant. 941).

βασιλίς ἡ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς καὶ βαλανίς ἡ τοῦ βαλανέως.

Βασιλίσκος, Βηρίνης ἀδελφὸς τῆς βασιλίδος, ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως ἀντίῤησικίου στρατοπεδάρχου ἤρθε, ἐνεπίτευκτος μὲν ὢν ἐν μάχαις, βραδένους δὲ καὶ φευκίζουσιν ὑπαγόμενος ῥαδίως. Malchus p. 274.

Βασιλίσκος. ὅτι Βασιλίσκος ὁ Ῥωμαίων τῶν ἐφῶν βασιλεὺς τῶν ἐκκλησιῶν τοὺς ἐπισκόπους εἰσέπραττε χρήματα, καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον μικροῦ δεῖν ἀπόσωατο, εἰ μὴ τῷ πλήθει τῶν λεγομένων μοναχῶν ἀπεκρούσθη. πολὺς τε ἦν πρὸς ἐπιθυμίαν χρημάτων, ὡς μηδὲ αὐτῶν τῶν τὰς εὐτελεῖς καὶ βαναύσοις μειόντων ἐπισήμας ἀπέχεσθαι. καὶ ἦν ἵππῳ μετὰ θαυρῶν τῇ τῶν τοιούτων εἰσφορῶν εἰσπραξέει. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀρμῆτος.

βάσιμος πορευτικὴ, ἐδεπίβατος. καὶ βάσιμοι τόποι οἱ πορευσιμοί.

βάσις βάδισις· (S Ai. 8) "κυνὸς Λακαί-
νης ὡς τις εὐρινοσ βάσις."

βασκαίνει ἀντὶ τοῦ αἰτιῶται καὶ μέμ-
φεται καὶ συγκοφαντεῖ. οὕτω Δημοσθένης ἐν
τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (189). καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς
(108) "βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες
οὐδὲν ἐξι πολίτευμα ἐμόν" φησίν, ἀντὶ τοῦ
φιλαίτιον καὶ συγκοφαντικόν.

βασκανία καὶ βάσκανος. ὅτι τὸ βά-
σκανος ἀπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέουσιν· (A
Plut. 571) "οὐ ψεύδει καίπερ σφόδρα βάσκα-
νος οὔσα."

βασμοὶ βαθμοί.

βασσαρικὰ ἤτοι διονυσιακὰ ἔγραψε
Σωτήριχος, γεγονὸς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. καὶ
βασσαρικοῦ· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165)
"ἔσρεπτόν βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσιοιο μύ-
πα," τουτέστι πορνικοῦ.

βασσαρίς ἐταίρα, πόρνη· ἐν ἐπιγράμ-
ματι (AP 6 74) "βασσαρίς Εὐρυνόμη σκοπε-
λοδρόμος, ἣ ποτε ταύρων πολλὰ τινυκραι-
ρων ἔσθρα χαραζαμένη."

βάσσαυρος ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον (4
192).

Βάσσοσ Κορίνθιος. Ἀπολλώνιος πρὸς
τοῦτον διηρέχθη· πατραλοίας μὲν γὰρ ἔτος
ἐδόκει καὶ ἐπετίξεντο, σοφίαν δὲ ἑαυτῷ κα-
τιψεύδειτο, καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ.
λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχευ ὁ Ἀπολλώ-
νιος οἷς τε ἐπέσειλεν οἷς τε διελέχθη κατ'
αὐτοῦ. πᾶν γὰρ ὅπερ ὡς ἐς πατραλοίαν ἔλε-
γεν, ἀληθὲς ἐδόκει· μὴ γὰρ ἂν ποτε τοιούθδε
ἄνδρα ἐς λοιδορίαν ἐκπιεῖν, μηδὲ ἂν εἰπεῖν
τὸ μὴ ὄν. Philostrat. V. A. 4 26.

βασάζω αἰτιατικῇ. "ὁ δὲ Κρης ὑπάρ-
χων καὶ φῦσει ποικίλος πᾶν ἐβάσαζε πρᾶγμα
καὶ πᾶσαν ἐπίνοϊαν ἐψηλάφα," ἀντὶ τῆ διε-
σκέπτετο.

βασάσας ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας· Εὐπολις
"ἄγε δή, πάτερ, βούλεσθε τὴν νῦν διώδισιν
ἰσθῆς ἀκούειν ἢ τὸν ἀρχαίων τρόπον; ἀμφό-
τερ' ἔρεϊς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τρόπον ὃν
ἂν δοκῇ μοι βασάσας αἰρήσομαι." "πᾶν τὸ
συμβησόμενον ἐπὶ λόγον ἄγων καὶ βασάζων"
ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. καὶ βάσαγμα· (Po-
lyb. 36 4) "δῆλον ἐγένετο διότι μέγα τὸ βᾶ-
σαγμα τῆς πόλεως ἦν· πλείονα γὰρ κ' μυ-
ριαδῶν ὕπλι παρεδῶξαν Ῥωμαίοις καὶ κα-
ταπέλτας β." καὶ βασάσαι οὐ τὸ ἀρρι-
διλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλα-

φῆσαι καὶ διασηκῶσαι καὶ διασκέψασθαι τῇ
χειρὶ τὴν ὄλκην.

βασαχθεῖη ἀρθεῖη, κλαπεῖη. (Diog. L.
4 59) "ὁ δὲ Λακύνδης σφραγισάμενος διὰ τῆς
ὀπῆς τὸν δακτύλιον ἐρρίπτει, ὡς μηδέποτε
αὐτοῦ περιαιρεθεῖη καὶ τι βασαχθεῖη τῶν
ἀποκειμένων."

βατά βάσιμα· Ἀρριανός (4 21 5) "πάντα
δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βατά τε καὶ ἐξαιρετέα εἶ-
ναι ἰδόκει."

Βάτα Κάρας, ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυ-
νατῶν. κατὰ διαβολὴν δὲ ἀναγνωσέον.

βάταλος βδελυρός, αἰσχυρός.

Βάταλος. οὕτως ἐκλήθη ὁ Δημοσθένης
νέος ὢν, ὡς γυναικώδης· γηράσας δὲ Ἀργάς,
ἀπὸ ὄφειως οὕτω καλουμένου. Aeschin. 2 99.

Βατανυία χώρα.

βατήρ ἢ ἀρχὴ τῆ τῶν πεντάθλων σκάμ-
ματος. "αὐτὸν κέρουκας τὸν βατήρα τοῦ
λόγου," φησὶ τις, οἷον τὸ ἐπικαιρότατον καὶ
τὸ πρῶτον. Aelius Dionys. ap. Eustath. a
p. 1404.

βατίς εἶδος ἰχθύος, καὶ βατιδοσκό-
ποι οἱ ὀψοφάγοι.

βατός ὁ βάσιμος τόπος.

βατράχειον εἶδος χρώματος. ἀπὸ τῆτι
καὶ βατραχίς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βα-
τραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ
προσωπεῖα. καὶ βατραχίς εἶδος ἰσθῆτιος
ἀνθήνης, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχέσης τὸ χρώμα.
καὶ βατράχειος μοῖρα.

βάτραχος ἐκ Σερίφου, ἐπὶ τῶν ἀφώ-
νων, παρ' ὅσον οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι κο-
μισθέντες εἰς Σκῦρον οὐκ ἐφθέγγοντο.

βατράχω ὕδωρ, ὡς γαλῆ ἔξαρ, ἐπὶ
τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χείρουσιν οἱ λαμ-
βάνοντες. καὶ βατράχοις οἰνοχοεῖς, ἐπὶ
τῶν ταῦτα παρεχόντων ὧν οὐ χερίζουσιν οἱ
λαμβάνοντες.

βατταρισμοὶ φλυαρίαί.

βαττολογία ἢ πολυλογία, ἀπὸ Βάττου
τινὸς μακροῦς καὶ πολυλόγου ἕμνου ποιή-
σαντος ταυτολογίας ἔχοντα.

Βάττος ὄνομα κύριον, ἰσχνόφωνος καὶ
τραυλός. πόλις ἦν Κρητικὴ Ὀαζός, ἐν τῇ
Ἐτιάρχος βασιλεύς, ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι,
τῇ οὐνομα ἦν Φρονίμη, ... παρέχουσα τε
κακὰ καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη, καὶ τέ-
λος μαχλοσύνην ἐπενεγκουῖα οἱ πείθει τὸν
ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτως. ὁ δὲ ἀναγνωσθεῖς

ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσιον ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Ὀαζῶ· τοῦτον ὁ Ἐτεάρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξεινία ἐξορκοῖ ἢ μὴν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῆι. ἐπεὶ τε δὴ ἐξώρκωσεν, ἀγαγὼν οἱ παραδιδότῃν ἑαυτοῦ θυγατέρα, καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ Θεμίσιον περιημέκτησεν ἐν τῷ πελάγει, καὶ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου, σχοινίοις αὐτὴν διαδήσας καθῆκεν εἰς τὸ πέλαιος, ἀνασπᾶσας δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Θήραν. ἐντεῦθεν δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμησος, ἐὼν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δόκιμος, ἐπαλλακεύετο. χρόνου δὲ περιούσιος ἐξεγένετο οἱ παῖς ἰσχυρόφωνος καὶ τραυλός, τῷ ἔθνομα ἐτέθη Βάττος. Herodot. 4 154.

a Βάττου σίλφιον, ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐν τῶν Βάττων ἑξαιρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον, καὶ τοῦ νομίματος ἐπὶ μὲν πατέρου Ἀμμωνᾶ ἐπὶ δὲ πατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιῶται εἰς Δελφὸς ἀνέθισαν κανλὸν σιλφίου.

b Βάττου σίλφιον. Ἀριστοφάνης Πλέτω (926) "οὐδ' ἂν δοίης γέ μοι καὶ τὸ Βάττου σίλφιον," τὸ ἐν τῇ Λιβύῃ, ὃ θεραπεύει πολλὰ. ἡδύοσμον ἔσι καὶ πολύτιμον. Βάττος γὰρ τὴν Κυρήνην κτίζει.

Βάτων κωμικός. δράματα αὐτῷ Συνεξιαπατῶν Ἀνδροφόνος Ἐυεργέται.

βαῦζων ὑλακτῶν· Ἀριστοφάνης (Th. 180) "βαῦζων καὶ γὰρ ἐγὼ τοῖστος ἦν," ἀντιτῆσθιμη.

βαυκαλῶν τιθηνεῖσθαι μετ' ὠδῆς τὰ παιδία.

βαῦνος κάμιμος. ἔξ οὔ καὶ βάνυσοι οἱ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενοι τεχνῖται.

βάψας τὴν κόπην, πλεύσας, ἐλθῶν, πρὸς τοὺς ναυτοδίκας, οἱ τὴν τῆς ξεινίας ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιόντων· λέγουσι γὰρ τὸ βάψας ποιήσω μέλαν. Harp. cf. v. ναυτοδίκαί.

βδέλλα. ὁ Σολομών φησι (Prov. 30 15) "τῇ βδέλλῃ ἦσαν τρεῖς θυγατέρες ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνεπίμπαντο, καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἱκανή." βδέλλα ἢ ἁμαρτία, θυγάτηρ αὐτῆς πορνεία φθόρος εἰδωλολατρία, αἱ οὐκ ἐμπίμπανται διὰ τῶν ἀτόπων πράξεων. ἢ τετάρτη ἢ πονηρὰ ἐπιθυμία.

βδέλλεται ἀμέλγει. Πλάτων εἰς τὸν Θεαίτητον βδέλλεται (p. 174 D) λέγει.

βδέλυγμα. πᾶν εἰδωλον καὶ πᾶν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἰουδαίοις.

βδέλυγμα ἐρημώσεως τὸν Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως ἀνδριάντα. ὁ γὰρ Ἀδριανὸς καθεῖλε τὴν πόλιν ἄρδην. μετὰ γὰρ τὴν Βεσπασσιανοῦ καὶ Τίτου γενομένην ἐρήμωσιν, ἐπὶ Ἀδριανοῦ συζάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐσπούδαζον ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν πολιτείαν. ζασιάσαντες οὖν εἰς παντελεῖ ἐρήμωσιν ἑαυτοὺς κατέστησαν. καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐπέθηκε τοῖς λειψάνοις τῆς πόλεως, Ἀλλίαν αὐτὴν προσαγορεύσας· Ἀλλίος γὰρ Ἀδριανὸς ἐκαλεῖτο. Io. Chrysost. t. 1 p. 434.

βδέλυγμα ἐρημώσεως σημεῖον τῆς ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνες τινὲς ἀπηγορευμέναι τῷ νόμῳ, εἰς τῶν εἰσκομιζόμεναι. ὃ δὴ Πιλάτος πεποίηκε, νύκτωρ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγών.

βδέλυγμα ἐρημώσεως. ὅτι Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανής, υἱὸς Σελεύκου τοῦ φιλοπάτορος, ἀνὴρ ὑπάρχων δεινὸς καὶ πλεονέκτης, παραλαβὼν τὴν πόλιν δοριάλωτον ἀνεῖλε μυριάδας ἡ. κατατολμήσας οὖν καὶ εἰς τὸ ἅγιασμα εἰσελθὼν ἐν ὑπερηφανίᾳ πολλῇ, καὶ σῆσας βωμὸν καὶ εἰδωλον βδέλυγμα ἐρημώσεως, καὶ τὸν ναὸν μίανας δι' ἀκαθάρτων θυσῶν, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσεν, καὶ τὸς μὴ ἀπογενομένης τῶν χοιρείων κρεῶν ἀνῆρει. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι ἀνῆρέθησαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀδριανὸν σῆσαι τὸν ἀνδριάντα. cf. v. Ἀντίοχος.

βδελυγμία. ὁ Χρυσόστομος ἐχρήσατο τῇ λέξει ταύτῃ ἐν τῇ κατὰ Ἰωάννην ἐρμηνείᾳ τοῦ εὐαγγελίου.

βδελυρὸς αἰσχροποιός. Ἀλλιανός "καὶ ἢ γε πασῶν βδελυρωτέρα καὶ τὸν παναγέστατον παρθενῶνα τῶν ἑαυτῆς ἐνέπλησε κακῶν." καὶ βδελυρία ἢ ἀκολασία.

βδελύττεσθαι μυσάττεσθαι, ναυτιᾶν, ἀποσρέφεσθαι. Ἀπολλόδωρος Κυρηναῖος μισεῖν. ἀπὸ τῆς καὶ ἢ βδελυγμίας ἐπὶ τῷ μύσους, καὶ ἢ βδελυρία. καὶ (A. Av. 150) "βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου." cf. v. Λέπρεος.

βδέννυσθαι ἰκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν σημαίνει, οὐ τὸ πέρδισθαι. ὃ καὶ ἐπιχωριάζει μέχρι τοῦ νῦν· βδέει γὰρ λέγομεν.

βδύλλει καταπέπληγε, βδελύττεται, μι-
σει. (A Eq. 224) "ὁ τε πένης βδύλλει λειώς."

βδύλλετε εὐτελιζετε, φοβειῖσθε καὶ τρέ-
μιετε· Ἀρισοφάνης (Lys. 354) "τί βδύλλεθ'
ἡμᾶς; οὔτι που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι; καὶ
μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὐπω τὸ μυριοςόν."

βεβαιῶ αἰτιατικῇ.

βεβαιώσεως δίκης ἐσὶν ὄνομα, ἦν δι-
κάζονται οἱ ὠνησάμενοί τι.

βεβαλανωμένον ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον
ὑπὸ τῆς κόπρης· Ἀρισοφάνης (Ecccl. 390) "μὴ
με περιίθης διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμέ-
νον."

βέβηκεν ἐσηκεν, ἐπέπηκτο.

βεβηκός ἀσφαλές.

βέβηλος τόπος ὁ βατὸς πᾶσι καὶ ἀκά-
θατος, καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ ἀμύητος καὶ
μιαρὸς· Εὐριπίδης (Protesil. 1) "οὐ γὰρ θέ-
μις βέβηλον ὑπτεσθαι δόμων," καὶ "αἰδῶ
ξυνοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι." καὶ
βεβηλοῦνται μαινόνται.

βέβριθε (Hom. II 384) βαρύνεται.

βεβριθυῖα (Hom. Φ 385) βαρεῖα, ἰσχυρά.

βέβρυχεν (Hom. P 264) ἤχει.

βεβυσμένα λαθραῖα, ἢ πεπληρωμένα,
καὶ βεβυσμένον πεπληρωμένον, κεκαλυμ-
μένον· Ἀρισοφάνης (Ach. 462) "δός μοι χυ-
τρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον." ἢ ὅτι χύτραν
ἔφερον ἐν ἧ ἦν σπόγγος πεπληρωμένος μέλι-
τος, ἦν ἐτίθεσαν ἐν τῷ ζώματι τῶν παίδων
διὰ τὸ ἐκμυζᾶν· ἢ ὅτι οἱ πένητες τὰ τρή-
ματα τῆς χύτρας σφηνοῦσι σπόγγοις. ἢ τε-
τρημένον πανταχοῦ.

βέβυσο ἐπεπλήρωτο· "βέβυσο δὲ πᾶσα
χόλοιο."

Βεελφεγῶρ. Βέελ ὁ Κρόνος, Φεγῶρ ὁ
τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. Theodoret. in Ps. 105 28.

βείδιος ὁ ἐνδοξος.

βειέλορες οἱ λῶροι.

^a βεκκεσέληνε ἦτοι ἀπόπληκτε καὶ σελη-
νόπληκτε· ἢ τὰ δύο σύγκειται ὡς ἓν, τὸ βέκ-
κος καὶ ἡ σελήνη. ἀρχαῖα δὲ ἀμφότερα. ἢ
ὅτι τὸν ἄρτον βέκκος ἐκάλουν οἱ Φρύγες,
διεβάλλοντο δὲ ὡς ἀνόητοι. ἀπὸ οὗ τῆς δια-
λέκτου σκώπτει αὐτούς. ἢ δὲ περὶ τῆ βέκκε
ἰσορία, ἢ ἐσι φωνῇ Φρυγῶν σημαίνουσα τὸν
ἄρτον, παρὰ Ἡροδότου φανερά ἐστιν ἐν δευ-
τέρῳ (2).

^b βεκκεσέληνε ἀρχαῖε, τουτίστιν ἀνοητό-
τατε. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ προσέληνε· τὸς

γὰρ Ἀρκάδας ἀρχαιοτάτης καὶ πρὸ τῆς σε-
λήνης φάσκοντας γεγονέναι προσελήνης ἐκά-
λουν. βεκκεσέληνε οὖν ὡς προσέληνε. ἔχεται
δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ βεκκεσέληνε ἰσο-
ρίας τοιαύτης. Φαμμῆτιχος Αἰγυπτίων βα-
σιλεύσας ἠθέλησε γινῶναι τίνες πάντων ἀν-
θρώπων πρεσβύτεροι καὶ πρῶτοι γένοιτο.
ὡς δὲ πάνυ πολυπραγμονῶν οὐχ οἶός τε ἦν
ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τῆ-
του φιλονεικεῖν, μηχανᾶται τι τοιοῦτο. λα-
βῶν οὖν ἀρτίτοκα δύο παῖδια εἰς οἶκημα
κατέκλεισεν ἀνακεχωρηκὸς παντάπασιν· καὶ οἱ
μὲν λέγασιν ὡς αἴγας ὑπέπεμπεν αὐτοῖς, ὡς
θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παῖδια, οἱ δὲ ὡς
τροφὸς παρέσχε τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκτε-
μῶν, ὡς τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκούειν τὰ
παῖδια. ταῦτα δὲ ὁ Φαμμῆτιχος ἐποίει βου-
λόμενος εἰδέναι τίνα ποτὲ τὰ παῖδια πρώτην
προήσθεσι φωνήν, ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσῆμων
κνυζημάτων. ὡς οὖν τριμητὴς αὐτοῖς ἐγεγόνει
χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς, εἰσέπεμψεν εἰς
τὸν οἶκον τινὰ τῶν φιλιτύων, ἐντειλόμενος
σιωπῇ παρελθεῖν. τῆ δὲ ἀνιῶξαντος τὰς θύ-
ρας, ὄρεγοντα τὰς χεῖρας τὰ παῖδια βέκκος
ἐκάλουν. Φρύγας δὲ τὸν ἄρτον οὕτω καλεῖν.
καὶ οὕτω μὲν Φαμμῆτιχον εὐρεῖν τε καὶ πι-
σεῦσαι γεγονέναι πρώτους Φρύγας. εἰ δὲ ὁ
πρῶτος λόγος ἀληθής, ὅτι ἐξέθρεψαν τὰ παι-
δία αἱ αἴγες καὶ οὐ γυνή, θαυμασὸν οὐδὲν
κατακούοντα τῆς αἰγὸς μιμήσασθαι τὴν ἐκεί-
νης φωνήν, συμπεσεῖν δὲ καὶ παρὰ Φρυγῆ
τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. οὕτως οὖν καὶ τὸ βεκκε-
σέληνε τὸ ἀρχαῖον δημοῖ, συγκειμένης τῆς
λέξεως ἐκ τοῦ βέκκος διὰ τὴν εἰρημένην ἰσο-
ρίαν καὶ τοῦ προσέληνε διὰ τὸ τοὺς Ἀρ-
κάδας προσελήνης καλεῖσθαι. sch. A Nub. 397.

βέλεμνα βέλη.

Βελεσίχη.

Βελισάριος ὁ στρατηγὸς ἦν μὲν τὸ σῶμα
καλὸς τε καὶ μέγας, καὶ εὐπρόσωπος πάντων
μύλιμα, οὕτω δὲ πρῶτον τε καὶ εὐπρόσοδον
παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὡς ἀν-
θρώπων πένητί τε λίαν καὶ ἀδόξῳ ἐμφερῆ
εἶναι. ἔρως δὲ αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς πρὸς τε στρα-
τιωτῶν αἰεὶ καὶ ἀγροίκων ἀμαχὸς τις ἐγένετο,
ὅτι δὴ ἐς μὲν τοὺς στρατιώτας φιλοδωρότα-
τος ἐγεγόνει ἀνθρώπων ἀπάντων· τῶν τε γὰρ
ἐν συμβολῇ ἡτυχηκότων χρήμασι μεγάλοις
παριμυθεῖτο τὰ τρυφήματα, καὶ τοῖς εὐδοκι-
μήσουσι ψέλιμά τε καὶ σρεπτοὺς ἀθλα παρι-

χετο, ἵππου δὲ ἢ τόξου ἢ ἄλλου ὄπῃν στρατιώτῃ ἐν τῇ μάχῃ ἀπολωλότης ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ πρὸς Βελισαρίου αὐτίκα ὑπῆρχεν· ἐς δὲ τοὺς ἀγροίκους ὅτι δὴ τοσαύτη φειδοῖ τε καὶ προνοία ἐχρητο ὥστε βιασθῆναι μὲν αὐτοὺς οὐδὲν πώποτε στρατηγούντος Βελισαρία τετύχηκεν, ... ἀπεδίδοντο γὰρ αὐτοῖς κατὰ γνώμην τὰ ὄνια πάντα. καὶ ἤνικα ἀκμάζοι τὰ λῆια, εἰς τὸ ἀκριβὲς διεφύλασσε μὴ τινι παριοῦσα ἢ ἵππος λυμῆρηται, τῶν δὲ ὠραίων ἐν τοῖς δένδροις ὄντων ἄψασθαι αὐτῶν οὐδενὶ τὸ παράπαν ἐξῆν. ἦν δὲ καὶ σῶφρων καὶ λίαν ἐνάρετος. Procop. Goth. 3 1.

βελονοπώλης. οὗτος παράσιτος ἦν, ὡς φησιν Ἀρισοφάνης (Plut. 175).

βέλος καὶ τὸ τραῦμα, ὁμωνύμως τῷ τιτρώσκοντι, παρ' Ὀμήρῳ (Θ 513).

βέμβηξ ὁ ξύλινος σρόμβος. (AP 7 89) "οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοῦς βέμβηκας ἔχοντες ἔσρεφον εὐρείῃ παιδὲς ἐνὶ τριόδῳ." Ἀρισοφάνης (An. 1461) "βέμβηκος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ," ἀντὶ τοῦ ἐκκίνητον καὶ εὐστροφον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον ὃ μῦσιγι σρέφουσιν οἱ παῖδες, ἢ παίγνιον τῶν παιδῶν ὡς τροχός, ὃς μῦσιγι διωκόμενος σρέφεται. καὶ βεμβηκίαν τὸ περισρέφεισθαι. καὶ βεμβηκίζωσιν· Ἀρισοφάνης (Vesp. 1508) "ἴν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτούς."

Βενεβεντός ὄνομα πόλεως Καλαβρίας, ἦν κτίζει Διομήδης· εἰς γὰρ τὸν ἀπόπλον καταχθεῖς εἰς τὰ ἴδια ἔκ ἐδέχθη, ἀλλὰ διωχθεῖς ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρίαν, καὶ κτίζει πόλιν, ἦν ἐκάλεσεν Ἀργυρίππην, τὴν μετονομασθεῖσαν Βενεβεντόν.

Βενετιανός ὄνομα κύριον.

Βενιαμίν. ἐπὶ Σαμψῶν κρίνοντος τὸν Ἰσραήλ, διὰ τὴν παράνομον μῖξιν τοῦ Βενιαμὶν π' καὶ ζ' κατηναλώθησαν χιλιάδες. ἔστιν ἐν τῷ Σαμψῶν.

βέρεθρον βάθος· (AP 7 70) "νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιδε πύλας κρατεροῖο βερέθρε ὁμμυσιον ἀγρόπνοις τρισσὲ φύλασσε κύον."

βερέσχεθοι οἱ ἀνόητοι. πέπλασαι δὲ ἢ λέξις παρὰ Ἀρισοφάνει (Eq. 632).

Βεροιαίσις.

Βεσπυσιανός βασιλεὺς Ῥωμαίων ἄνωγ ἦν ἠπίος καὶ προσηγῆς ὡς μηδὲ τὰς εἰς αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλείαν γινομένης ἀμαρτίας πέρα τιμωρεῖσθαι φυγῆς. τὰς τε γὰρ ἀπε-

χθείας καὶ τὰ προσκρούματα τῆς διανοίας ταχέως ἀπειείετο, καὶ σκώμματα ῥητόρων, ὑφ' ὧν ἠφίετο, καὶ δῆμων εἰς αὐτὸν ἀπορριπτούμενα κούφως τε καὶ γαληνῶς ἔφερεν. ἔς τε τὰς ἐντεῦξεις κοινὸς καὶ δημοτικὸς ὧν ἀπεισκήνου μὲν εἰς τὰ πολλὰ τῶν βασιλείων. Io. Antioch. exc. Peir. p. 817.

οὗτος τοῖς ἀρίστοις τῶν πώποτε βασιλείων παραβάλλεσθαι ἄξιος ἦν, ὃς γε καὶ τὸν ἰδιώτην ἑαυτοῦ βίον ἐπίδοξον πολλοῖς τε καὶ μεγάλοις ἀπέτέλεσε κατορθώμασι· Κλαυδίῳ γὰρ τῷ βασιλεῖ στρατηγῶν ἐπὶ Γερμανὸς καὶ Βρετανούς λ' καρτερὰς μάχας πρὸς τοὺς πολεμίους ἀντιπαρεσήσατο. εἰς δὲ τὴν ἡγεμονίαν παρελθὼν μετρίως τε καὶ σωφρόνως τὴν ἀρχὴν διοίκητο, ἐπιθυμητικῶς μὲν δοκῶν ἔχειν χρημάτων, οὐ μὴν ὥστε παρὰ δίκην ἀφαιρεῖσθαι τινα τῶν οἰκείων. καὶ τὸν πλοῦτον ἔκ εἰς τὰς ἡδονὰς ἀλλ' εἰς τὰς δημοσίας χρείας ἐποιεῖτο. ἔκεν εὐροὶ τις ἂν ἕτερον πρὸ τῆδε βασιλεία οὔτε δαυφιλέσιρον οὔτε πρὸς τὸ ἴσον τε καὶ δίκαιον ἐξητασμένον τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριότητα. Eutropius.

βεσιάριον παρὰ Ῥωμαίοις τόπος ἐνθα ἢ ἀναγκαία ἀπόκειται ἐσθῆς.

βῆ τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς, οὐχὶ βαι λέγουσιν Ἀττικοί. Κρατῖνος Διονυσιαλέξανδρῳ "ὁ δ' ἠλίθιος ὡσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει."

βῆ δὲ ἐπορεύθη δέ.

Βηθανία πόλις Παλαιστίνης. ὃ δὲ λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (1 28), ὅτι ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο, ἐσφαλμένως γέγραπται· ἢ γὰρ Βηθανία ἐνθεν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου, ἢ δὲ Βηθαβαρά, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων, πέραν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου. γραπτέον οὖν ὁρθῶς οὕτως, ὅτι ταῦτα ἐν Βηθαβαρῇ ἐγένετο, ἀλλ' οὐκ ἐν Βηθανίᾳ.

Βηθσαῖδᾶ ὄνομα πόλεως.

βηθύλος εἶδος ἄρνεον.

Βηθφαγή ὁμοίως.

βηλός βαθμὸς θύρας. ἢ οὐρηνός (Hom. A 591).

βῆμα ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου· Ἀρισοφάνης (Eccl. 673) "τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσαι; τοὺς κρατῆρας καταθήσω καὶ τὰς ὑδρίας."

βῆμα δικασικὴ τράπεζα· "οὐ μακρὰν δὲ τῶν πνλῶν τὸ δικασικὸν βῆμα προσέταξε δοθῆναι."

Βημάρχιος Καισαρεύς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστής. οὗτος ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις ἑ, μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

βῆξ ἀντὶ πορδῆς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ προσποιομένων τι πράττειν, παρ' ὅσον οἱ πέρδοντες λανθάνειν πειρώμενοι προσποιῶνται βῆττειν. καὶ παροιμία νέα "ἀπορία ψάλτου βῆξ."

Βηρῖνα. Βηρίνης τῆς γυναικὸς τοῦ μεγάλου Λέοντος δύο σῆλαι ἦσαν, μία μὲν βορειοτάτη τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου, μετὰ τὴν ἄνοδον τῶν ἀναβαθμῶν, ἑτέρα δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς ἁγίας Βαρβάρας. καὶ ἡ μὲν τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου γέγονεν ἔτι ζῶντος τοῦ Λέοντος, ἡ δὲ ἄλλη μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ, ἠρίκα ἔξεψε Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, φυγόντος Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς. Codin. orig. CP 37.

Βῆρος στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος οὐκ ἦν κατεσπαδασμένος ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀνεμμένος ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖσον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ θράσει ἀπερὶσκεπτερῶ ἴσαι εἶχετο. Procop. Goth. 3 27.

Βηρούριον ὄνομα πόλεως. Νωρικοὶ γὰρ ἔθνος, ἐνθα σὺς χρῆμα θεόπιμπτον τὴν χώραν ἐλυμαίνετο, καὶ αὐτῶ πάντες ἐπιχειρῶντες οὐδὲν ἤνουν, μέχρι τις ἀνῆρ τὸν σὺν περιτρέψας ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀνέθρετο, οἷόν τι καὶ περὶ Καλυδῶνος μυθεύεται. οἱ δὲ Νωρικοὶ ἐπεβόησαν "εἷς ἀνῆρ" τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, τουτέστι βηρούριους. ὅθεν ἡ πόλις Βηρούριον ἐκλήθη.

Βησαῦς ἔσηκεν οἷον ἀχανής. οὗτος ἔσηκεν ἀχανής καὶ παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.

Βησσηίς. δημὸς ἐστὶ τῆς Ἀντιοχίδος Βῆσσα. Harp.

βία ἡ ὀρμή, ἡ ὀύμη. "ὃ δὲ τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἔξωθει τὰς πύλας ἐς τὸ ἴσω."

βιάζω αἰτιατικῇ.

βίαιτοι οὗτοι ἐγένοντο, Φάλαρις Ἐχέτος Διονύσιος καὶ ὁ Κασανδρέων τύραννος, ὑπερβυλῶν παρανομία. καὶ Αἰγγίς ἀδελφὸς Ἰλλυρόδος, καὶ οὗτος βίαιος.

βιαιότερον ἐπικρατέστερον. "τῆς τῶν λατρῶν ἐπιστήμης βιαιότερον ἦν τὸ νόσημα."

βιαιῶν ὄνομα δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν βία πραιτόντων ὁτιοῦν. ὁ δὲ ἄλοος ἀποτίνει ἐς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἐλόντι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίον (44). εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἀν-

σιακοῖς φερόμενοι λόγοι βιαιῶν. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων οὔτε τὸ ὄνομα ἔτε ἡ δίκη ἐλέγγο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων. Harp.

Βίαντος Πριηνέως δίκη. οὗτος εἰς τῶν ζ' σοφῶν. λέγεται δὲ τὰς δίκας δεινότητος γεγονέναι εἰπεῖν, ἐπ' ἀγαθῶ μέντοι τῆ τῶν λόγων ἰσχύι ἐχορήτο. Ἰππῶναξ (70) "δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσω."

βιαρχέος τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 179) "βιαρχέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης αὐθαιμοὶ τρισσοὶ δῶρα λινουσιότης."

βιβάζει συζεύει, ὀχεύει.

βιβλιαφόρος γραμματοφόρος. "ὃ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον, μὴ θορυβεῖσθαι παρακελευόμενος." καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται.

Βίβλιος οἶνος ἀπὸ χωρίου οὕτως ἐκλήθη.

βιβλίον ἡ ἐπισολή.

βίβλοι θεοῦ ἡ γνώσις αὐτοῦ καὶ ἡ ἄλλης μνήμη. Λαβίδ (Ps. 138 15) "καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται."

βιζακίων μικρῶν λίθων.

Βιζύη πόλις Θρακική.

Βίθας ὄνομα κύριον. cf. v. διέπεισεν.

βίκος τὸ ἀγγεῖον. καὶ βικίδιον, διὰ τοῦ ι, ἡ παρὰδοσις. Ξενοφῶν (Anab. 1 9 25) "Κῦρος γὰρ ἔπειπε βίκους ἡμιδεεῖς οἴνου."

βινεῖν τὸ συνουσιάζειν. ἡ τὸ πιπίζειν. ἀ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 29). "ἀδὸν τὸ βινεῖν ἐστὶ τίς οὐ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ χαλκόν, πικρότερον γίνεται ἔλλεβόρου."

βινεῖν περαίνειν. (A Eccl. 1125) "βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον." καὶ βινήσομεν. Ἀριστοφάνης (Lys. 1094) "ὥς εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ, οὐκ ἔσθ' ὅπως μὴ Κλεισθένη βινήσομεν." οὗτος ἐπὶ θηλύτητι ἐκωμωδεῖτο.

βιοδώρα ἡ γῆ.

βιοῖο (Hom. A 49) τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς.

βίολλα πέδιλα, ὑποδήματα. cf. sch. Hom. A 591.

βίος. σημαίνει δ', παροξυτόνως. βιός α δὲ τοῦ τόξου ἡ νευρά.

βίος ποτὲ μὲν ἡ οὐσία τῶν κτημάτων, β ποτὲ δὲ αὐτὸ τὸ ζῆν. καὶ παροιμία "βίον μεμαγμένον" ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζομένων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἠδεῖ βίῳ. καὶ παροιμία "βίον ἀλληλεσμένον" ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων.

c βίος. ἐκ τῶν Φιλωνος (cf. v. Εὐσέβιος c). ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία δύο βίους νομοθετεῖ καὶ τρόπους, τὸν μὲν ὑπερφυῆ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα, οὐ γάμους, οὐ παιδοποιίας, οὐ περιουσίας ὑπαρξιν παραδεχόμενον, ἀλλ' ὅλον διόλε τῆς κοινῆς καὶ συνήθους τῶν βιωτικῶν ἀνθρώπων ἀγωγῆς παρηλλαγμένον. καὶ μετ' ὀλίγα "ὁ δὲ δεύτερος ὑποβεβηκῶς ἀνθρωπινώτερος καὶ τοῦ πρώτου λίαν ἀσύγκριτος, οἷος καὶ γάμοις συγκατιέναι σώφροσι καὶ παιδοποιίαις, οικονομίας τε τῆς κατὰ τὸ δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι, καὶ στρατευομένοις τὰ πρακτέα ὑποτίθεσθαι, ἀγρῶν τε καὶ ἐμπορίας καὶ τῆς ἄλλης πολιτικωτάτης ἀγωγῆς μετὰ τῷ Θεοσεβοῦς φροντίζειν· οἷς καὶ ἀσκήσεως καιροὶ μαθητείας τε καὶ τῶν θείων λογίων ἀκροάσεως ἀφωρίσθησαν, καὶ δεύτερος εὐσεβείας ἀπενεμήθη βαθμός, κατάλληλον τῷ τοιῷδε βίῳ πυρέχων τὴν ὠφέλειαν."

τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. "δύο εἰσὶν ὁδοὶ ἐν τῷ βίῳ καὶ δύο πολιτεῖαι, ἡ μὲν μετριώτερα καὶ βιωτικὴ, φέρουσα καρπὸν ἐν λ', ἡ δὲ ἀγγελικὴ καὶ ἀποκόσμιος, φέρουσα καρπὸν τὸν τέλειον ἐν ρ'. ὡσαύτως καὶ ὁ παλαιὸς βίος εἰς δύο διηρεῖτο, εἰς τὸν Φαρισαϊκὸν καὶ ὑψηλόν, καὶ εἰς τὸν ὑποδεέστερον τὸν κοσμικόν." cf. Cedren. p. 201.

κατὰ δὲ φιλοσόφους βίων αἰρέσεις τρεῖς ἡθικαί, θεωρητικὴ πρακτικὴ λογικὴ.

βίος ἀκανθώδης ὁ τραχὺς καὶ σκληρὸς καὶ παλαιός. καὶ βίος ἀληλεσμένος ὁ εὐχερῆς καὶ ἡδύς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. καὶ βίος ἐξηυλημένος ἐπὶ τῶν ἀχρήσιων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν. καὶ βίος μεμαυμένος ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοιμῶν καὶ ἀπόνως τριφομένων.

βιοσερῆ ἐνδεῆ. (S OC 746) "κάπλι προσόλου μιᾶς βιοσερῆ χωροῦντα."

βιοτεύω, βιοτεία, καὶ συμβιοτεύω.

βιοτή καὶ βίοτος ζωή, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ἡ οὐσία. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 76) "Ἑλλήνων βιοτῆ δεύτερον ἡέλιον."

βιοῦται ἀντὶ τοῦ ζῆ ἢ ζήσεται. οὕτως Ἡρόδοτος (2 177).

βίρρον ἱμάτιον Ῥωμαϊκόν.

βιζάκια τὰ παρ' ἡμῶν πιζάκια λεγόμενα. Athen. p. 649.

Βιζονία ἐπίθετον τῆς γεράνου· (AP 7 171) "ἀρπάκτιραν ἐρούκων σπέρματος ὑψι-

πετῆ Βιζονίαν γέρανον."

Βιτέλλιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Γάλβαν διαδεξάμενος, πᾶν αἰσχος ἀναδεδεγμένος ἐν τε τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ τὸν βίον καὶ ἀχῆκισα τῷ κατὰ γαστρὸς ἀκρατῶς τε καὶ ἀκορέτως ἔχειν. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς σίτον ἤρειτο, καὶ παρὰ τὰς δείπνων παρασκευὰς τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρώετο· δέκα γὰρ δὴ μυριάδας ἀργυρίου ἐπὶ δισχιλίαις καὶ πεντακοσίαις ἐς τὰ δεῖπνα δεδαπανηκέναι ἰσόρηται, συνεχῶς μὲν καὶ ἀπλήρως ἐμπορούμενος, συνεχῶς δὲ ἅπαντα ἀπερευγόμενος τε καὶ ἐξεμῶν· ὧ δὲ καὶ μόνῳ διεγένετο, ἐπεὶ οἱ γε σύσσιτοι αὐτοῦ καὶ πάνυ κακῶς εἶχον. Βίβιος γὰρ Κρίσπος, διὰ νόσον χρόνον τινὸς ἀπολειφθεὶς τοῦ συμποσίου, μάλα σωμαλῶς ἔφη "εἰ μὴ ἐνενοσήκειν, ἀπωλόμην ἄν" (Io. Antioch. exc. Peir. p. 814). ἐς τότε γοῦν καὶ τὸ παρὰ τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον τοῦ Βιτελλίου ἐπίσημον γεγονὸς διαμνημονεύεται, καθ' ὃ φασὶ δόξα τῆς λοιπῆς πολυτελείας δισχιλίους μὲν ἔχθους ἑπτακισχιλίους δὲ ὄρνις ἐπὶ τὴν θοίνην παρενεχθῆναι. ἐπῆναι δὲ καὶ τὰ Νέρωνος, καὶ τὸν νεκρὸν τῷ Νέρωνος ἐς κοιλὸν τινα καὶ ἀφανῆ τάφον κατακείμενον ἀπισέμνυε. πρὸς δὲ τῶν στρατηγῶν Ἰεσπασιανοῦ, μεταποιοιουμένου τῆς βασιλείας ἤδη, κατακτείνεται. Eutrop. 7 18.

Βίτιννα· (AP 6 206) "σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα Βίτιννα, εὐτέχνων ἐρατὸν σκυτοτόμων κάματον."

Βιττίον· (AP 6 286) "τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰργάσατο." πέζα γὰρ ὕφασμα.

βιῶναι ζῆσαι.

βιῶνης ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων.

βιῶνται μετὰ βίας εἰσελεύσονται· "προδῆλον δ' οὔσης τοῖς Καρχηδονίοις τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ὅτι βιῶνται διὰ τῆς πτώματος τοῦ τείχους, παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν χρείαν." Polybius?

βιώσιμος ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι· "ὁ δὲ ἀνέβλεπέ τε καὶ ἔφη ὅτι βιώσιμος εἶη."

βιώσιμος ὁ ζῆσαι ἐν βίῳ δυνάμενος. b

βιώτω (Hom. Θ 429) ζησάτω.

βλάβη, καὶ βλάβος ἄδετέρως, τὸ ἀμάρτημα Ἀριστοφάνης Βατράχοις (1162).

βλαισός παραλυτικός. διαφέρει βλαισός καὶ βλαισός· ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας, ὁ δὲ αὐτὰς τὰς κνήμας.

(AR 7 21) "πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκη-
νῇσι τεθῆλως βλαισὸς Ἀχαρνείτης κισσὸς
ἔρριψε κόμην." καὶ βλαισοπόδης βά-
τραχος.

βλᾶκα, αἰτιατική, τὸν εὐήθη καὶ ἀνόη-
τον. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς ὁμοί· σι-
λούρω, ἀχρήσθαι δὲ οὕτως ὡς μηδὲ κύν· αὐτῷ
χρησθαι. Πολιτείας δ' (p. 432 D) βλακικόν
τε ἡμῶν τὸ πάθος," ὡς εἰ λέγοι τις πνευμο-
νίαν, ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου ὄντος ἀναι-
σθήτου. οἱ ἄ... τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χω-
ρίου τῆς Βλακείας, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀρι-
στοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλα-
κεννόμιον, ὃ οἱ ἄσρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ
τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς (Etym. M.
p. 199 5). "ἰλιύοντα καὶ βλακεύοντα κλάειν
ἐῶσι." καὶ ἡ αἰτιατική τῶν πληθυντικῶν
βλᾶκας. ἔστι δὲ μωρὸς τις, μὴ εἰδὼς τὰ
πράγματα διακρίναι.

a βλακεία ὑπεροψία, μωρία· "οἱ εἰσάτο-
ρες τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν."
sch. A Ran. 140?

b βλακεία ῥασιώγη, ἔκλυσις, χαννότης. "ἄ-
γὰρ εἰσατηγῶν βλακείαις ἢ φιλοψυχίαις τὰ
πράγματα ἐπέτρεπεν, ἀλλ' αὐτὸς ἐπὶ τὸν πό-
λεμον ἑαυτὸν ἀναδείξας εἰσατηγῶν ἐξώρμησε."

βλακεύεται καὶ βλακεύει μαλακίζε-
ται. Διμύσχιος (Phot. p. 350 a) "καὶ παροξύ-
νων τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. ἄ-
δειμιᾶς γοῦν ἐτίθειτο κακίας ἐλάττω τὴν ῥα-
θυμίαν, ἄπασῶν δὲ σχεδὸν τὴν μεγίστην."
καὶ Ξενοφῶν (Anab. 2 3 11) "εἴ τις αὐτῷ δο-
κοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν,
ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἄν τῇ βα-
κτηρίᾳ."

βλακικῶς ἀντὶ τοῦ βραδέως· (A Av. 1312)
"ὡς βλακικῶς διακονεῖς."

βλάξ μαλακός, χαῦνος, ἐκλελυμένος, ἢ
μωρός.

βλάπτω αἰτιατικῇ.

βλάση βλάσημα. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν
βλάσην.

βλάσφημος ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων. καὶ
βλασφημῶ· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀπ-
πιανός (t. 1 p. 27) "οἱ δὲ ἐβλασφήμουν αὐτὸν
ὡς κακῶς ἐπὶ τρισὶν ἀνδράσι τὰ πάντα θέ-
μενον."

βλαύτη εἶδος ὑποδήματος. Σοφοκλῆς (cf.
v. σπεύδειν) "σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος," τῆστιν
ἀπὸ βλαύτης, ὡς ἔχει σχήματος. καὶ αὐθις

(AR 6 293) "ὁ σκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαυ-
τία, πότνια Κύπρι, ἄγκεται κυνικοῦ σκυλ'
ἀπὸ Σωχάρους."

βλαυτίοις σανδαλίοις· Ἀριστοφάνης (Eq. 884)
"ὅπερ πίνων ἀνήρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη,
τοῖς τρόποισι τοῖς σοῖσιν ὡσπερ βλαυτίοις
χρησομαι." ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς
τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐλείγοντο
πρὸς λάσανον. λάσανα δὲ οἱ χυτρόποδες, τὰ
μαγειρεῖα, ἐνθα τῇ βουλή σκευάζεται μετὰ
τὰς θυσίας κρέα. sch. A Pac. 893.

βλεπεδαίμων ὁ διεσραμμένος τὰς ὄψεις
καὶ οἶον ὑπὸ δαίμονος πεπληγώς.

βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη"
(A Plat. 328) ἐπὶ τῶν ὑπισχυνομένων παντὶ
σθένει πράττειν καὶ συνάρασθαι πρὸς βοή-
θειαν. δόξεις με, φησὶν, Ἄρεα ὄραν κατορ-
θωτικὸν καὶ πρακτικόν.

βλέποντες ἀντὶ τοῦ ζῶντες. οὕτω Σο-
φοκλῆς (Ai. 961) "οἱ δ' οὖν γελώντων, κάπι-
χαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεῖ
βλέποντα μὴ πόθουν, θανόντ' ἄν οἰμώξιαν
ἐν χρεῖα δορός."

βλέπος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1177)^a
"ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος,"
ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα καὶ δρασικόν·
οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐπὶ ἀναιδεῖα διεβάλλοντο.

βλέπος ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Βλήδας ὄνομα Σκύθου. cf. v. Ζέρκων.

βλήτυρι. οὕτω λέγουσι καὶ σκινδαψόν.
εἰσι δὲ παραπλήρωμα λόγων μὴ ἔχοντα λό-
γον. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν ὄργανον μου-
σικὸν ἀποδίδωσι, τὸ δὲ βλήτυρι χορδῆς μί-
μημα.

βληχὴ καὶ βληχῆματα φωναὶ προβά-
των. καὶ βληχώμενοι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν
Πλούτῳ (293), τουτέστι ποιᾶ φωνῇ χρώμενοι·
βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ πρόβατα ποιᾶ κε-
χρησθαι φωνῇ. καὶ αὐθις "βληχῆτὰ τέκνα
κούδαμῶς τοῦ τρόπου."

βληχρόν ἀσθενὲς παρὰ Ὀμήρῳ καὶ Ἀλ-
καίῳ. Πίνδαρος δὲ ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ
λέγει.

βληχῶδης πρόβασι τὸν νοῦν ὁμοιος·
(Babr. 93 5) "μωρὸς δὲ ποιμὴν καὶ τὰ πάντα
βληχῶδης πέμπειν ἔμελλεν."

βλήχων ἢ γλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ
Ἀττικοῖς. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ ἐφή-
βαιον Ἀριστοφάνης οὕτως ὀνομάζει (Lys. 89).

βληχωνία. Ἀριστοφάνης (Pac. 711) "ἄρ' οὖν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ, ὦ δέσποθ' Ἐριμῆ, τῆς ὀπώρας κατελάσας; οὐκ εἶγε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν." καὶ γὰρ οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται, καὶ οἱ συνθισιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει ἡ ὀπώρα καὶ πόρνη, πρὸς ἀμφοτέρωθεν ἔπαιξε. διὰ τοῦ β βληχωνίαν. οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες, ἐὰν βληχωνίαν πίνωσιν, οὐ βλάπτονται διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ κατεσθίεσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὖν ἡ δριμύτης ἀποσυφῆ, βλήχωνος ἐλάμβανον. καὶ βληχωνία κυκεῶν.

α βλιμάζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἄπτεσθαι, ὅπερ ἐποιοῦν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι· οἰονεὶ θλιβάζειν. οἱ δὲ βλιμάζοντες ἀντὶ τοῦ κακοῦντες· ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίεσι (sch. A Av. 530).

β βλιμάζειν τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν· καὶ τὸ τὰ κηρία θλίψαι βλίσαι λέγεται. καὶ βλιμάζων ἀποσάζων τὸ μέλι τοῦ κηρίου. καὶ βλιμάττομεν ψηλαφῶμεν, ἐπιθυμῶμεν.

βλιτάδας οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναικας.

βλιτομάμμας. (A Nub. 997) "καί σε καλοῦμεν βλιτομάμμαν," τουτέστι μωρόν· καὶ γὰρ τὸ βλίτον μωρόν ἐστι λάχανον.

βλίτος εἶδος βοτάνης.

βλίττειν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, πειράζειν, καὶ τὸ ψηλαφᾶν, καὶ τὸ ἐκπιέζειν τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἢ θλίβειν. "ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις·" οὕτως Ἀριστοφάνης (Eq. 791).

βλοσυρός ἀξιωματικός, καταπληκτικός, φοβερός, σεμνός.

βλωθρή (Hom. N 390) χλωρά, ἄπαλῆ, εὐαξής. (AP 7 174) "οὐκέτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχοῦθι ταύτας ἀρμόζει βλωθρᾶς, Θηρίμαχε, πλατάνου."

βουδρόμος ὁ βοηθός· (AP 7 231) "ᾧδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βουδρόμος ἀσπίδ' αἰείρας τεθνάμεν ἢ φεύγειν ἤθελεν."

Βοανεργές (Marc. 3 17) υἱοὶ βροντῆς.

βοάσομαι τὰν ὑπέρονον βοᾶν Ἀριστοφάνης (Nub. 1153). εἰ ἔτω, φησὶ Στρεψιάδης, ὁ παῖς ἐκπαιδεύεται, μέγιστον ὑπὸ τῆς χαρᾶς βοήσομαι.

βόεια μεγάλη· "ῥήματ' ἄν βόεια δώδεκ' εἶπεν" Ἀριστοφάνης Βατράχοις (934).

βοείας (Hom. A 843) βύρσας.

βοηδρομεῖν μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Κῆρες δὲ ἀντὶ τῆ βοηθεῖν. "καὶ βοηδρομέωντων ἐπὶ τῆ τῶν δημοτῶν ἄλλοις τις παρῶν βάρβαρος ἔτρωσε τὸν ἕτερον ἐπιόντα, καὶ διεκέκριτο ἕδεν."

βοηδρομία. βοηδρομεῖν μὲν τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο, τατέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν· ἐστὶ δὲ ἡ βοηδρομία ἑορτὴ τις Ἀθηναίσι καλεμένη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν ὁ Ξεῦσπεδῆ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπῃ τῆ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίων ἐβασίλευεν. Harp.

βοήθειον ἀντὶ τῆ ἐν μάχῃ ἔτρεχον. ἀλλ' ἔστι τὸ ἐβοήθειον, τατέστι συνεμάχην. καὶ βοηθεῖ ἀντὶ τῆ μάχεται· (A Lys. 353) "ἴσμος γυναικῶν ἔτοσι θύρασι βοηθεῖ."

βοηθῶ δοτικῆ. καὶ βοηθοίης εὐκτικόν. βοήν μάχην, καὶ μεγάλην φωνήν.

βόθυνος τόπος τις ἰδίως ἔτω καλέμενος ἐν τῇ ἱερῇ ὁδῷ· οὐ μνήμην Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης ποιῶνται. Harp.

βοίδιον βοῖδιον· (AP 7 169) "βοίδιον δὲ καλεῦμεν τότε ἐγώ, νῦν δὲ Χάρητος εὐνέτις."

Βοιωτία. καὶ Βοιωτίας νόμος, ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἡρεμαίως ἐχόντων, αὐθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγυνομένων.

Βοιωτία ἕς, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀπαιδευτῶν.

βολβός. Ἀριστοφάνης (Ecl. 1084) "καταφαγῶν βολβῶν χύτραν," ἐπὶ τῶν λαγνισάτων· ἐπιτήδειοι γὰρ εἰς συνθισίαν οἱ βολβοί. ἐστὶ δὲ εἶδος ὀσπρίου ἢ καὶ κρομμύς.

βολειῶνας. ἔτως οἱ Ἀττικοὶ καλεῖσιν ἢ ἢ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων βάλλεται. Harp.

βολίς βέλος, ἀκόντιον, λογχάριον. καὶ βόλος τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 184) "Πίγρης μὲν πτανοῦσιν ἐφείς βόλον, ἐν δ' ἄλίοισι Κλίτωρ, ἐν Θηρσίν Δᾶμις ἐρημονόμοις." καὶ αὐθις (AP 6 23) "εὐσιβὲς αἰθυλαῖς ἰχθυβόλοισι λέπας." καὶ βόλος· ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 192) "καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων."

βόλιτος. Ἀττικοὶ ἔτω λέγουσι χωρὶς τῆ β ὅπερ ἡμεῖς βόλιτον· Ἀριστοφάνης (Ach. 1025) "ἔτρεφετήν ἐν πᾶσι βόλιτοισι," τατέστιν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς. βόλιτοισι δέ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. ἔτω δὲ λέγονται οἱ σπέλειθοι τῶν βοῶν.

βολίτη δίκην πρὸς τὰς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας· ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τὰς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει. sch. A Eq. 655.

βομβάζειν φθέγμα ἐπὶ τῷ διασύρειν καὶ τωθάζειν λεγόμενον.

βομβαύλιοι ἀντὶ τοῦ αὐληταί. τὸ δὲ βομβύλιος ἐν προσθέσει τῆ α εἶπε βομβαύλιος, παίζων παρὰ τὸν αὐλόν. sch. A Ach. 866.

βομβεῖ καὶ περιβομβεῖ· Σιμοκράτης (22) "ὡς δὲ τὸ Περσικὸν περιβόμβει τρανέζερρον, παρεδριμύτιτο τὸ πολέμιον." βόμβος δὲ ὁ ἦχος τῶν μελισσῶν. βόμβος ψόφος τις.

βόμβησεν (Hom. Θ 190) ἐψόφησέ πως.

βομβοῦσιν αἱ μέλισσαι, ὅταν τις προσή μύθε ὄζων· Πολιτείας θ' (p. 573 A). "καὶ οἱ περὶ τὴν Διονυσίαν βομβῶντες τράπεζαν καὶ οἱ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρῳ μεμνηότες δαῖτα καὶ χεῖρα, καὶ ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι ὧν εἶπον, Ὁρέζης, Μαρινίας, Καλλίης τῆ Ἀθηναίης κόλακες σὺν ἑτέροις, καὶ ὅδε παρὰ Ῥωμαίοις Ἄλβιος ὄνομα." Aelianus? cf. v. διώνυμοι.

^a βομβυλιός ζῷον, ἢ τὸ βησίον λεγόμενον. καὶ εἶδος μελίσης ἐκ πληθὲ τὰ κηρία πλαττύσης. βομβυλιός ζῷόν ἐστι παραπλήσιον μελίτη, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆ βόμβη ὃν ἐκεῖνο βομβεῖ.

^b βομβυλιός εἶδος μελίσης καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν. καὶ παροιμία "βομβυλιός ἄνθρωπος" ἐπὶ τῆ ἀκάρη, παρ' ὅσον καὶ βομβυλιός ἐστι μελίσης εἶδος ἐκ πληθὲ πλαττύσης τὰ κηρία. cf. Zenob. 2 80.

βομβύλιον σκευὸς σρογγυλοειδές.

βόμβυξ.

βοοβοσκός.

βοοθύτης ὁ τὰς βόας βάλλων πελέκει.

βοὸς κέρασ· Ὀμηρος (Ω 81) "ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρασ ἐμβεβανῖα." κατεσκευάζον γὰρ σύριγγα ἐκ κέρατος βοείης, ἣν περιτίθεισαν τῇ ὀρμηῇ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρώγῃσι τὸ λίνον.

βοπόρεσ παρὰ Ἡροδότῳ (2 135) ὀβελὸς μεγάλυς.

βορῶσ βρώσειωσ ἢ τροφῆσ. Βορρῶσ δὲ ὁ ἄνεμος. καὶ κλίνεται Βορρῶ. ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν Βορραῖ· "σκληροὶ Βορραῖ ἐπιπνεύσαντες." καὶ Βορέας Βορέη. καὶ βορραῖη· (AP 6 245) "καίλαπι Βορραῖη κλασθὲν ἐπέληκε."

βορβόροπιν κῆπον. σημαίνει καὶ τὸ μόριον. cf. v. μυσάχνη.

βορβοροτάραξι Ἀριστοφάνησ ἀντὶ τῆ ταραχωδέσειτε, ταράττων ἡμῶν τὴν πόλιν καὶ θορυβῶν ὡσπερ βόρβορον. θορύβεσ πληρώσειασ τὴν πόλιν καὶ βορβόρα. καὶ παροιμία (Aeschyl. Eum. 694) "βορβόρω ὕδωρ λαμπρὸν μαιίνων ἔποθ' εὐρήσεισ ποτόν," ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιπα μινύντων αἰσχίσεισ.

βορβορρυγμός ὁ ἦχος τῆ ὕδατοσ ἐπιφερόμενοσ· "ἢ φάρυγξ ἐκελεύσει, καὶ πολὺσ ἐν τῷ σώματι ἦν βορβορρυγμός," ἦχος ἐκ τῆ σόματοσ. σύνθημα δὲ ἐστὶ ταῖσ καμήλοισ τῷ καθέξεισθαι ὁ τοιαῦτοσ ἦχος.

Βοριάνθοσ (an Βιρίαθοσ). ὅτι βάρβαροὶ τινεσ κτείνεσσι Βοριάνθοσ τυραννήσαντα, ταύτη προσάγεσθαι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἡγέμενοσ ἐσ εὐνοιασ. καὶ δὴ ἀφικόμενοσ τῶν τῆ Βοριάνθοσ αὐθεντῶν τινεσ ἄθλα τῶν περὶ τὸν ἄνδρα πεπραγμένων ἤξεισν παρὰ Σκιπίωνοσ (an Καιπίωνοσ) κομίζεσθαι. ὁ δὲ Σκιπίων ἀποκρίνετὰι μηδαμῶσ εἶναι Ῥωμαίοισ ἐννομον ἐν ἐπαίνῳ ποιεῖσθαι τὰσ κατὰ τῶν στρατηγῶν τοῖσ ἀρχομένοισ ἐπιχειρομένησ ἐπιβαλάσ. Eutropius?

βορόν βρωτικόν, ὄξυτόνωσ· Ἀριστοφάνησ (Pac. 38) "μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν." καὶ ὕδωρ βορόν, ἀγρυνπνῆ βορόν. ζῆτει ἐν τῷ ὕδωρ βορόν.

βόσιν τροφήν.

βοσκήσομεν θρέψομεν, καὶ βόσκουσαν τρέψοσαν. Σοφοκλήσ περὶ Οἰδίποδοσ (R 1424) "ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεισθ' εἶτι γένεθλα, τὴν γῆν πάντα βόσκεισαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτοσ ἡλίεσ, τοιοῦνθ' ἄγοσ ἀκάλυπτοσ ἔτω δεικνύναι, τὸ μῆτε γῆ μῆτ' ὄμβροσ ἱερὸσ μῆτε φῶσ προσδέξειται."

βοσόρ τὸ ἱμάτιον τὸ ἀπὸ κόκκοσ βεβαμμενον κατὰ Ἑβραῖδα διάλεκτον. Iesaias 63 1.

Βόσποροσ δύο, ὃ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα, ὃ δὲ Θρακικόσ, ὡσ φησι Φιλέασ. sch. S Ai. 884.

Βόσποροσ πόλισ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἦν Βωχάνοσ ὁ Τῆροσ ἐπὶ Ἰστανιανῆ βασιλείωσ ἐπόρθησε.

βόσρυχοσ πλέγμα τριχῶν γυναικείων· ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 5 228) "εἰπέ, τίνι πλέξεισ εἶτι βόσρυχον;" Ἀριστοφάνησ (Eccl. 949) "πάνυ γὰρ τισ ἔρωσ με δονεῖ τῶνδε βοσρύχων." (Synes. p. 85) "ἐναλείφειν τὰσ τριχὰσ

καὶ διατιθέναι κατὰ βοσρύχους, εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον λέγειν ὅτι ἄνθρωπος ἕτος τῆ Χίων θεῶ καὶ τοῖς ἰθυστάλλοις ὠργίακεν."

βοτά βοσκήματα, καὶ βοτάνη ὁ χόρτος· "Καδμείων τινὲς ἵπποβοσκοὶ περὶ βοτάνης πρὸς τινὰς τῶν Μινυῶν ἤριζον." (Dionys. Hal. 9 20) "τὲς πλησίον ὑπερβαλόντες λόφος μεσὸν εὐρήσασι τὸ πεδίον παντοίων βοτῶν."

βοτῆρ καὶ δοτήρ, δώτωρ δὲ καὶ βώτωρ.

βοτηρικὰ κύπελλα ἐν ἐπιγραμμισί (AP 6 170). καὶ βοτῆρες ποιμένες.

βοτός τροφή ἢ βοσκή. καὶ βροτός ἄνθρωπος.

βοτρουδόν (Hom. B 89) ἐπαλλήλως, ἢ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἔχομένη ὡς ῥῆγες τῶν βοτρώων.

βότρυν τὸν ὀπίωρον, ἐχὶ τὴν σαφυλὴν μόνην. καὶ μήποτε τὴν βοτρούαν ὀπίωρον.

βοτρουόδωρος ἢ εἰρήνη, ἐπεὶ αἱ ἄμπελοι ἐν εἰρήνῃ φύονται· Ἀριστοφάνης (Pac. 524) "ὦ πότνια βοτρουόδωρε." καὶ παροιμία "βότρους πρὸς βότρυν πεπαίνεται," ἐπὶ τῶν ἐξισῶσθαι φιλονεικούντων.

βοτρουοσαγῆ ἔρνη (Athen. p. 29).

(Polyb. 12 13) "ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογράφων."

βέβοτον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν" (AP 6 114). καὶ βέβοτος ἢ πολλὴν τροφήν ἔχουσα.

βιβωνιῶ φλεγμαινῶ τὲς βιβωνας. (A Ran. 1311) "ἐγὼ μὲν ἔν εἰς τὸ βυλιανεῖον βύλομαι." λείπει ἀπελθεῖν· "βιβωνιῶ γὰρ τὸ νεφρῶ ὑπὸ τῶν κόπων."

βουγάιος. τὸ βε κατ' ἐπίτασιν, ὡς ἐν τῷ βάπεινα ἢ μεγάλη πείνα, καὶ βέγλωσσοι. cf. v. βαλιμῆ.

βεδόρω νόμῳ, ἐπὶ τῶν ἀξίων ἕτω δέρισθαι ὡς οἱ βόες.

βεζύγης ὁ Ἡρακλῆς. καὶ βεθοίνας ὁ Ἡρακλῆς· "Υλλε γὰρ τῷ νῆσ ἀντὶ πεινάσαντος, ἔνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θεοδάμαντος θοιρήσας ἔφαγεν."

Βῆθος περιφοιτῆ. ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται.

βεθυτεῖ Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (820) "ὁ δεσπότης ἔνδον βεθυτεῖ." καταχρηστικῶς εἴρηται ἢ βεθυσία, δηλῶσα τὸν τε ὄγκον τῆ μεγέθους καὶ τὸ ἐντελές τῆς θυσίας, ἢ ἐκατόμβην καλῶσι καὶ τριτύνην.

Βακάρης ποταμός· Πολύβιος (1 75) "κατὰ τὴν εἰς θάλασσαν ἐκβολὴν τῆ Βακάρη ποταμῶ."

βακολήσας ἀπατήσας, καὶ βακόλημα τὸ θέλητρον· (Babr. 135 2) "ὅπως ἔχη τι βακόλημα τῆς λύπης, ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων."

βακόρυζαν τὴν μεγάλην κόρυζαν, καὶ κορυζῶν τὸν ἰσχυρῶς κορυζῶντα, Μένανδρος.

βαλαία· Δείναρχος "μαρτύρομαι τὴν Ἐσίαν τὴν βαλαίαν," ὅλον τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἰδρυμένην. Harp.

Βάλγαροι. ὅτι οἱ Βάλγαροι ἠρέσθησαν εἰς τὴν σολὴν τῶν Ἀβάρων, καὶ μετημφύσαντο αὐτήν, καὶ ἔως νῦν περιβεβληται.

ὅτι ἐπὶ Ἰασηνιανῶ τῆ ῥινομήτε ἤκμαζεν ὁ Τέρβελις ὁ τῶν Βαλγάρων ἀρχηγός· καὶ ὁ αὐτὸς Ἰασηνιανὸς καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Ἡρακλείδης υἱὸς ὑπόφοροι τέτω· ἦσαν. τὴν γὰρ ἀσπίδα ἦν εἶχεν ἐν πολέμῳ, ὑπτίαν ἔθηκε, καὶ τὴν ἐαυτῷ μάστιγα ἢ ἔχρητο ἐπὶ τῷ ἵππῳ, καὶ ἔως ἔς ἐσκέπασιν ἀμφοτέρω, χρήματα ἐνετίθει. καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ γῆ παρεκτείνας, μέγρι τῶν περάτων καὶ ἐς ὕψος πολὺ σηρικὴν ἐσθῆτα ἐτίθει, καὶ κιβώτια πλήσας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς στρατιώταις ἐδίδο, τὴν μὲν δεξιῶν χρυσίς πληρῶν, τὴν δὲ λαίαν ἀργυροῖς.

ὅτι τὲς Ἀβάρεις κατὰ κράτος ἄρδην ἠφάνισαν οἱ αὐτοὶ Βάλγαροι. ἠρώτησε δὲ Κρέμ τὲς τῶν Ἀβάρων αἰχμαλώτης "πόθεν συνίετε ὅτι ἀπώλετο ὁ ἄρχων ὑμῶν καὶ τὸ ἔθνος ὅλον." καὶ ἀπεκρίθησαν "ὅτι ἐπλήθυναν αἱ κατ' ἀλλήλων κατηγορίαι, καὶ ἀπόλεσαν τὲς ἀνδρειότερας καὶ φρονιμωτέρας. εἶτα οἱ ἄδικοι καὶ οἱ κλέπται κοινωνοὶ τοῖς κριταῖς ἐγένοντο. εἶτα ἢ μέθη· πληθυνθέντος γὰρ τοῦ οἴνου πάντες ἐγένοντο μέθυσοι. εἶτα ἢ δωροδοκία. εἶτα ἢ πραγματεία· πάντες γὰρ ἐγένοντο ἔμποροι καὶ ἀλλήλους δολιέμενοι. καὶ ἢ ἀπώλεια ἡμῶν ἦλθεν ἐκ τούτων." ὁ δὲ ταῦτα ἀκῆσας συνεκαλέσατο τὲς Βαλγάρους πάντας, καὶ διετάξατο νομοθετῶν "ἕάν τις κατηγορήσῃ τινός, μὴ ἀκῆσθω πρότερον ἢ δεθῆς ἐξετασθῆ· καὶ εἴγε συκοφαντιῶν εὐρεθῆσεται καὶ ψευδόμενος, ἀναιρεῖσθω. μηδὲ ἐξέσω τινὶ κλέπτοντι μεταδοῦναι τροφῆς· ἢ τάχα τῆτο τολμῶν τις δημεύσθω. καὶ τοῦ κλέπτη μὲν συγκλῶν τὰ σκέλη, τὲς δὲ ἀμπε-

λῶνας πάντας ἐκριζῶσαι ἐκέλευσε· τῷ δὲ αἰ-
τῶντι παντὶ μὴ ἀπλῶς διδόναι, ἀλλὰ τὴν
αὐτάρκειαν αὐτῷ, ὡς μὴ καὶ αὐθις αὐτὸν
δέεσθαι· ἢ τάχα δημευέσθω ὁ μὴ ἔτω ποιῶν."
τὸς δὲ Ἀβάρεις πάντας, ὡς λέλεκται, ἄρδην
ἠφάνισαν.

βυλεία τὸ χρηματίζοντά τινα τῆς βου-
λῆς πράττειν ἢ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. ἔτω
Λείναρχος καὶ Ἀρισοφάνης (Th. 815). Harp.

βυλείαν τὸ βουλευεῖν καὶ οἱ δικαστικοὶ
καλοῦσι συνήθως καὶ Ἀρισοφάνης· φησὶ γάρ
(Thesm. 815) "τίς βουλευτῆς ἐσι, παραδοὺς
ἐτέρῳ τὴν βυλείαν;" τὸ βυλεῦσαι βυλείαν
ἔλεγον οἱ παλαιοί.

βύλευμα τὸ ἴδιον, βύλημα δὲ τὸ δη-
μόσιον. Ἀρισοφάνης Πλάτῳ (493) "ἔστ' ἐν
ἡμεῖς ἐπιθυμῶντες, μόλις εὐρομεν ὥσε γενέ-
σθαι βύλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσι-
μον εἰς ἅπαν ἔργον." Ἀρριανός "οἱ γραψαν-
τες οὐ μόνον τὰ ἔργα Τραϊανῷ ἀλλὰ καὶ τὰ
βυλεύματα." καὶ αὐθις "ἔτιτο δὲ γέγονε βυ-
λήσει κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ ἕδα-
μῶς συμβλητῇ." cf. v. συμβλητῇ.

βυλεύομαι σοι τάδε.

βυλεύοντι ἀντὶ τῷ συμβυλεύοντι Θεο-
κυδίδης.

βυλεύσας ἀντὶ τῷ βυληθεῖς· "βυλεύσας
δὲ ὅπως τὴν βασιλείῳς διάνοιαν πολλῶν ἔτι
μᾶλλον ἐξελεῖν δύνηται."

βυλεύσειως ἐγκλήματός ἐστιν ὄνομα, ἐπὶ
δυσὶν πραγμάτοις ταυτιόμενον. τὸ μὲν γάρ
ἐστιν ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τις τινα κατασκευάσῃ
θάνατον, ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθεὶς ἐάν
τε καὶ μὴ· τὸ δὲ ἕτερον ὅταν τις ἐγγεγραμ-
μένος ὡς ὑφείλων τῷ δημοσίῳ δικάζηται τινα
ὡς ἢ δικαίως αὐτὸν γεγραφότι. καὶ Ἰσαῖος
μὲν ἐπὶ Παλλυδίῳ λέγει εἰσάγεσθαι τῶν δύο
τὸ πρῶτον ἐγκλήμα, ὡσαύτως καὶ Ἀριστοτέ-
λης, Λείναρχος δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. περὶ δὲ
τῷ ἑτέρῳ ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστογείτονος πρώτῳ (28) λέγει. ὁ μέντοι
Ἵπερίδης ἰδίως τὸ τῆς βυλεύσειως ὄνομα ἐπὶ
ἐνέδρου καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα λαμ-
βάνει. Harp.

βυλευτικός. τόπος οὗτος τῷ θεάτρῳ
ἀνεμῖνος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ τοῖς ἐφη-
βοῖς ἐφηβικός (sch. A An. 795).

βυλή τάξις παρὰ Ῥωμαίοις. "Ἀντώνιος
Σατορνῖνος ἐπίρρητος καὶ βδελυρὸς παρὰ
Ἰσπανοῖσιν ἐς τὴν βυλὴν ἐνεργούρη, Ἰσπανο-

σιανῷ σοφισαμένῳ γελοιοτάτα τῆτο· ἀξιῶσει
γὰρ αὐτὸν περιέβαλε, κακία δὲ ἀκερδὲς μὲν
σιμὸν δὲ ὅμως τόδε ἄθλον." cf. v. Ἀντώνιος
Σατορνῖνος.

βυλή ἀγίων (Ps. 88 7) τῶν ἀγίων ὁ
σύλλογος.

βυλή βυληντος κλίνεται παρὰ Θεοκ-
υδίδῃ (3 70). σημαίνει δὲ τὸν βυλευτήν.

βυλήσεται κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν
μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς" (A Nub. 1132), ὡς
ἐπὶ κατάρας, ἐπεὶ ὡς ληξενομένη διεβύλλετο
ἢ Αἰγύπτος. ἢ βύλεται ὅτι πορρωτάτω εἶναι,
ὅπως αὐτὸν ἕδεν βύλει ὑετός, ἐπεὶ ἐν Αἰγύ-
πτῳ δοκεῖ μὴ εἶναι, ὡς Ἡρόδοτος (3 10)
"ὑσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι ἕδαμὰ πρότερον
ὑσθεῖσαι."

βύλησις. ὅτι πρακτικαὶ δυνάμεις εἰσὶ
τῆς ψυχῆς βύλησις καὶ προαιρέσις. καὶ ἡ
μὲν βύλησις αὐτῆς καθ' ἑαυτήν ἐσι τῆς λο-
γικῆς ψυχῆς, ἡ δὲ προαιρέσις τῆς συμπε-
πλεγμένης τῇ ἀλογίᾳ. ὅτε μὲν γὰρ ἐστιν ἔξω
τῆς γενέσεως ἡ ψυχὴ, κατὰ βύλησιν μόνην
ἐνεργεῖ· ἐν μόνῳ γὰρ ἐσι τῷ ἀγαθῷ· ὅταν
δὲ γένηται ἐν τῇ γενέσει, ἐπειδὴ συμπλέκον-
ται αὐτῇ αἱ ἀλογοὶ δυνάμεις, τότε τῇ ἐπι-
πλοκῇ τῆς ἀλόγου ἰσχει τὴν προαιρέσιν, διότι
ποτὲ μὲν πρὸς τῆς ἀλογίας ποτὲ δὲ πρὸς τῷ
λόγῳ γίνεται καὶ αἰρεῖται τόδε πρὸ τοῦδε.
αὗται αἱ ἀλογοὶ τῆς ψυχῆς δυνάμεις. Phi-
lopon. in A. de anima, A 11.

βυληφόρος πρόβελος, ἀρχίβελος.

βυλιμιῶ λιμώττει, πεινῇ λίαν, ἀπὸ τοῦ
βυ ἐπιρρήματος, ὅπερ ἐπιτάσειός ἐστι δηλωτι-
κόν, ὡς καὶ ἐν τῷ βύπεινα ἢ μεγάλη πείνα,
καὶ βυγίσιος καὶ βύγλωσσοσ. τινὲς δὲ εἶδος
νόσος φασίν, ἐν ἣ πολλὰ ἐσθίοντες ἢ πληρῶν-
ται. sch. A Plut. 874?

βυλιμιῶν τὸ παρ' ἡμῶν. Ξενοφῶν δὲ
(Anab. 4 5 8) βυλιμιῶν λέγει τὸ τὸν ζόμαχον
ἐπιδάκνεισθαι ὑπὸ λιμοῦ. "συμπίπτει τε τὸ
τῆς βυλιμιῶσειως πάθος χιόνος ἕσης πονθῆσι
καὶ κτήγεσι καὶ ἀνθρώποις, εἴτε τοῦ θερμοῦ
διὰ περιψύξιν καὶ πύκνωσιν, ὅταν ἐντὸς ἅπαν
καθειροχθῇ, τὴν τροφήν ἀσθρόως ἀναλίσκον-
τος, εἴτε δριμεῖα καὶ λεπτὴ τῆς χιόνος δια-
διδομένης ἰοῦσα πνοὴ τέμνει τὸ σῶμα καὶ
διαφθείρει τὸ θερμὸν ἔξω αὐθις διαδιδό-
μενον."

βύλιμος, ἀρσενικῶς, ἢ ἐπιτεταμένη λι-
μός. "ἐπὶ δὲ τῆς ὁδῆ πολλοὶ ἔπεισον ὑπὸ τῷ

βελίμω, καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀπεκαύθησαν." cf. v. ἀπεκαύθησαν.

Βούλις καὶ Σπέρχης Ἀθηναῖοι, οἱ αὐθαιρέτοι ἐς Πέρσας ἀνῆλθον, δώσαντες δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων Ξέρξου. cf. Herodot. 7·134.

βυλομένω γλιχομένω, ἐπιθυμῶντι "ὁ δὲ ἔφη θανυμάζων, ἐθελήσεις τί μοι μαντεύσασθαι; πάνυ γε, ἔφη, εἴ σοι βυλομένω ἐσίν." Ἀριστοφάνης (ισμμο S Phil. 94) "βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς δρῶν ἔξαμαρτεῖν μῦλλον ἢ νικᾶν κακῶς."

βουλυτός ἡ δειλινὴ ὄψια, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων. Ἀρριανός "γίνεται μάχη καρτερὰ ἐξε ἐπὶ βυλυτὸν ἀγχώματος." καὶ αὐθις Ἀλλιανός (cf. v. ἀσκιωλιάζειν) "καὶ ὁ μὲν ἔδρασε τὸ προσαχθέν, ὁ δὲ ὄρνις πρὸ βυλυτῆ ἐπ' ἀμφοῖν βαδίζων καὶ τὸ πτέρυγε κρῶν καὶ βαίνων μακρὰ καὶ αἴρων τὸν τράχηλον καὶ τὸν λόφον ἐπισείων, οἶον ὄπλιτης γαῦρος, τὴν ἐς τὰ ἄλογα προμήθειαν ἀπεδείκνυτο."

βουμολγός ὁ τὰς βῆς ἀμέλων. (AP 6 255) "κέρως βουμολγός ταύρω κλάσσειν ἀτιμαγέλον."

βῆν ἐν γνάθοις φέρει, ἐπὶ τῶν πολυφάγων.

ἐπίγραμμα εἰς βῆν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακος ἀργυρῷ ἐγκεκολλημένως (AP append. 311) "πῶς βῆς ὑπάρχων αὐλικας γῆς ἢ τέμνεις, ἀλλ' ὡς πάροινος ἀγρότης ἀνεκλιθῆς; πῶς ἔχι καὶ σὺ πρὸς νομᾶς ἀποτρέχεις, ἀλλ' ἀργυροῦν εἶδωλον ἔσηκας, τράγε; ἔσηκα τὴν σὴν ἐξελέγγων ἀργίαν."

βυνιτῆσι τοῖς βουκόλοις, τοῖς βοηλάταις. Callimachus.

βένομοι ἐπισροφαί (A Ran. 1429) ἦγον ὑπὸ βοῶν κατανεμόμενοι.

βυνόμον τὴν βοῶν θρηπτικὴν. (S El. 181) "βυνόμον ἔχων ἀκτάν."

Βουλοῦσχοι. ὅτι Βουλοῦσχοι πόλεμον κατὰ Ῥωμαίων ἐξέγειραν, καὶ πολλοῖς ζημιοῦνται σώμασι, καὶ πόλεις ἐπιφανεστάτας τῆ σφετέρω γένεω ἀποβάλλουσι, Μαρκίω νέω παρὰ Ῥωμαίοις ἐπιφανῆς ὡσαμῆν ἐς μέσας τῆς πολεμίας, συνεισπεσόντος δὲ πυλῶν ἐν τὸς τοῖς φεύγουσι, καὶ ἀναπετάσαντος τοῖς οἰκείοις τὴν εἴσοδον. ἐφ' οἷς πολλοῖς μὲν χρήμασι πολλοῖς δὲ σώμασιν αἰχμαλώτοις πρὸς τῆ μονάρχῃ τιμώμενος τὰ μὲν ἄλλα διωθῆ-

σατο, ἠρκέσθη δὲ σεφάνῳ τε ἀριστεῖω καὶ ἵππῳ πολεμιστηρίῳ, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἕνα τὸν αὐτοῦ φίλον αἰτήσας ἀφῆκεν ἐλευθέρων.

βύπαις ὁ νέος, ἐφῆλιξ, βουκόλος. καὶ αἱ μέλισσαι, ὅτι βοηγενεῖς εἰσίν. (AP 7 36) "αἰεῖ τοι βύπαισι περιστάζοιτο μέλισσαις τύμβος, Ὑμηττεῖω λειβόμενος μέλιτι." (Nicand. Th. 741) "ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μέλισσῶν."

Βύπαλος ὄνομα. Ἀριστοφάνης (Lys. 360) "εἰ νῆ Δία τις τὰς γνάθους τέτων δις ἢ τρίς ἔκοψεν ὡσπερ Βουπάλω, φωνὴν ἂν ἔκ εἶχον." παρὰ τῷ Ἴππώνακτι "λάβετε με θοιμάτιον, κόψω Βουπάλω τὸν ὄφθαλμόν" (cf. v. κόπτω).

βυπλήξ πέλεκυς, μάσιξ, βούκεντρον... καὶ αὐθις "κέντρα τ' ὀπισθοφυγῆ, καὶ βουερόφα δεσμὰ τενόντων" (AP 6 104).

Βυργαῶν ὄρος περὶ τὴν ἐσπέραν, ἐνθα Βελισάριος διαφόρους πολέμους δῆνεγκεν. cf. Procop. Vand. 2 12.

βῆς ἔβδομος, ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. οἱ γὰρ πένητες ἐμψυχον μὴ ἔχοντες θῦσαι ἔπλαττον ἐξ ἀλεύρου. θυομένων δὲ τῶν ἐξ ἐμψύχων, προβάτω ὑὸς αἰγὸς βοὸς ὄρνιθος χηρός, ἐθύετο ἔβδομος ὁ ἐξ ἀλεύρου, καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄψυχον ἐξεδόθη εἰς παροιμίαν.

βῆς ἔβδομος πέμματα κέραια ἔχονταβ κατὰ μίμησιν τῆς-πρωτοφαῆς σελήνης. ἐκάλεσαν δὲ αὐτὸ βῆν, προσιδέντες καὶ τὸ ἔβδομον, ὅτι ἐπὶ ἐξ ταῖς σελήναις ἐπεθύετο ὅτος ἔβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα πλατεῖα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ ὕτως ἐκάλεσαν· ἐσι δὲ παρὰ Εὐρηπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιοῶ ἐν Ἰφιδι. τάττειται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄγων ἀναισθητῶν. cf. v. ἀνάστατοι.

βῆς ἐν ἀυλίῳ κάθῃ, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

βῆς ἐπὶ γλώττης, ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι, ἢ διὰ τὴν ἰσχὴν τῆ ζῆσι, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βῆν ἔχειν ἐγκεχαρμηγμένον, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τῆς παρρησιαζομένων.

βῆς ἐπὶ σωρῶ, ἐπὶ τῶν ἡδυπαθάντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀλοώντων καὶ διὰ φημῆ ἐσθίειν κωλυομένων. καὶ βῆς εἰς ἀμητόν, ἐπὶ τῶν μετ' ὠφελείας καμνόντων.

βῆς Κύπριος, ἐπὶ τῆ χυδαίᾳ καὶ ἀναισθητόν· φασὶ γὰρ τοὺς Κυπρίους βύας κοπροφαγεῖν.

βῆς ὁ Μολοττῶν, ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρωμένων καὶ κατακοπτομένων πράγματα· οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὄρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τὰς βοῦς τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.

βῆς ὑπὸ ζυγόν, ἐπὶ τῶν ἀεὶ μοχθόντων. βέσσαθμον καὶ βουζάδιον τὸ βοοζύσιον.

Βατάδης. δῆμός ἐστι τῆς Οἰνηίδος Βατία, ἀφ' ἧς Βατάδαι οἱ δημόται. Harp.

Βαταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελητίδης ἐπὶ μωρία διεβέβληντο· Ἀρισσοφάνης (Ran. 999) "τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηρότες Μαιμάκνθοι Μελητίδαι κἀθηνται."

βάτας βοονόμος. (AR 6 255) "αὐτὰρ ὁ βύτεω ἀντίος ἐκ πλαγίων ἔειθ'· ὁ δὲ ῥοπάλω γυρὸν ἀπεκράνιξε βοὸς κέρας."

Βάτης. οὗτος τὴν ἱερωσύνην ἔσχε, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκλήθησαν. καλοῦνται δὲ καὶ Ἐτεοβουτάδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βάτε· τὸ γὰρ ἔτεον τὸ ἀληθές δηλοῖ. Harp.

βέτομον φυτῆριον παραπλήσιον καλῶμα, ὅπερ ἐσθίουσιν οἱ βόες. sch. A Av. 663.

βετόροις (ἢ βεπόροις) τοῖς πλήτεσι τοὺς βόας· "Μαυρούσιοι ἔχουσι δόρατα βετόροις ὀβελοῖς ἴσα."

βετύπος βουθύτης, ὁ τοὺς βόας βάλων πελέκει.

a βεφόνια ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις πάντων ἀρχαία· ἐν γὰρ τοῖς διπολείοις φασὶ τὸν βοῦν τὸ πόπανον φαγεῖν τὸ παρσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν, Θαύλωνα δὲ τινα, ὡς εἶχε, τῷ πελέκει ἀποκτεῖναι τὸν βῆν, ὡς καὶ Ἀνδροτίων φησί. cf. v. Θαύλων.

b βεφόνια ἑορτὴ παλαιά, ἣν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυσήρια· ὅτε καὶ τὸν βοῦν ἔθνον εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος ἐν ἀκροπόλει βοός, ἀψυμένου τοῦ πελάου ἐν τῇ θυσίᾳ τῶν διπολείων.

βουφόρτων πολυφόρτων· (AR 6 222) "μέγα πλευρὸν ἀνῆψαν δαίμοσι βουφόρτων κοίρανοι εἰκοσόρων."

βουχανδῆς βῆν χωρῶν· ἐν ἐπιγράμμασι (AR 6 153) "βουχανδῆς ὁ λέβης, ὁ δὲ θεὸς Ἐριασπίδα υἱὸς Κλεῦβοτος."

Βέχετα πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἦν φησι Φιλόχορος (ἢ Φιλοζέμανος) ὠνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βεὺς ὄχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ κατὰ τὸν Δευκαλίωνος καιακλισμόν.

βραχίλιθ· (AR 6 108) "πάντες βραχίλιθ κρῆντορες Ἀρκαδίας," τουτέστιν ἐντρόφου.

βοῶμεν ὁμόσωμεν, καὶ βοῶμενον ἐπικαλούμενον.

βοῶνης. ἕτος παρὰ τῆς πόλεως ἤρειτο, ἵνα βῆς αὐτῇ πρίηται πρὸς τὰς θυσίας. ἦν δὲ λαμπρὸν τὸ βοῶνην γενέσθαι, ἐπειδὴ ερατηγῆς φασὶ βοῶνας μάλιστα χειροτονεῖσθαι.

βοῶπις μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος.

Βοώτης ἄσρον πλησίον τῶν ἄρκτων. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἄρκτηφύλαξ καλεῖται.

Βοώτης. αἱ μέγισται ἄρχαι παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ τέτων ἐχειροτονεῖντο.

βοωτίαις· "καὶ τινῶν βοωτίαις ἐφεσάτων, τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλείᾳ τοῖς ἐρῦμασι νενημημένων" Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς.

βραβεῖς οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες· Σοφοκλῆς (El. 690) "ὄσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς δρόμων διαύλων πένταθλ', ἄνομιζεται."

βραβεύει, δοτικῇ, ἐπισηφίζεται, διανέμει. "καλῶς δὲ σφισι τοῦ δαιμονίου βραβεύσαντος τὰ κατὰ τὸν πλοῦν."

βραβευτῆς διοικητής, κριτής, ὀρισης· καὶ βραβεῖον ἐπινίκιος ἀμοιβή.

Βραγχίδαί. ὅτι οἱ ἐν Δινδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες Ξέρξῃ χαριζόμενοι τὸν νεῶν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀπόλλωνος τοῖς βαρβάρους πρέδοσαν, καὶ ἐσπλήθη τὰ ἀναθήματα πάμπλειστα ὄντα. δεδιότες οὖν οἱ προδόται τὴν ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν ἄσει τιμωρίαν, δέονται Ξέρξου μισθὸν λαβεῖν τῆς κακίης ἐκείνης προδοσίας μετοικισθῆναι ἐν χώρῳ τινὶ Ἀσιανῷ. ὁ δὲ πείθεται, καὶ ἀνθ' ὧν εἶχε κακῶς καὶ ἀσεβῶς, ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκεῖν ἐνθεν οὐκ ἔμελλον ἐπιβήσεσθαι τῆς Ἑλλάδος ἔτι, ἀλλ' ἔξω τοῦ δέους ἔσεσθαι τοῦ κατεληφότος αὐτοῖ τε καὶ τὸ ἐκείνων γένος. κατὰ λαχόντες δὲ τὸν χώρον ἐν οἰωνοῖς οὐδαμῇ χρῆσοις πόλιν ἐγείρουσι, καὶ τίθενται Βραγχίδας ὄνομα αὐτῇ, καὶ ἦγοντο μὴ μόνος ἀποδρᾶναι Μιλησίους ἀλλὰ καὶ τὴν δίκην αὐτῆν. οὐ μὴν ἐκάθευδεν ἡ τοῦ θεῦ πρόνοια· Ἀλέξανδρος γὰρ ὅτε τὸν Δαρεῖον νικήσας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἐγκρατῆς ἐγένετο, ἀκούσας τὰ τολμηθέντα καὶ μισήσας αὐτῶν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, ἀπέκτεινε πάντας, κακὸς εἶναι κρίνων τοὺς τῶν κακῶν ἐκγόνας, καὶ τὴν ψευδώνυμον πόλιν κατέσκαψε, καὶ ἠφανίσθησαν." Aelianus?

βραδύς ὁ μὴ ἀγγίχων. "κάπιλήσιμων καὶ βραδύς" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (129)· ἔ γάρ ἐπὶ τῆς τοῦ σώματος κινήσεως παρείληπται νῦν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγγίχων καὶ ρωθῆς τῆς διανοίας θελεῖ δηλοῦν.

βράκανα ἄγρια καὶ δύσπλυτα λάχανα.

Βρασίδας ὁ Τέλλιδος, Λακεδαιμόνιος στρατηγός, Μεθώνην ἀποστάσαν πρὸς Ἀθηναίους πολεμήσας ἀνεκαλίστατο. ἤρριζεσε δὲ καὶ περὶ Πύλον στρατηγῶν, πρῶτος τῆς νῆος ἐκπηδήσας· οὐ καὶ ἐτρώθη καὶ τὴν ἀσπίδα ἀπώλεσεν. ἐπὶ τέτοις σπονδαὶ ἐγένοντο ἐνιαυσιοί, ὡς Ἀθηναῖοι λύνειν ἤρξαντο. περὶ δὲ Ἀμφίπολιν καὶ Θράκην εὐδοκμοῦντα αὐτὸν οἰκιστὴν ἀντὶ Ἀγνῶνος ἐπεγράψαντο. ὁ δὲ πόλεμος ὁ μέχρι τῆς Βρασίδου καὶ Κλέωνος τελευτῆς ἔτη ἐπέσχε δέκα, ἐκλήθη δὲ Ἀρχιδάμιος. "αἰτίας" δὲ περὶ αὐτοῦ "προσιθίντες ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδα" (Α Ρακ. 641) ἀντὶ τοῦ τὰ Λακεδαιμονίων.

βρασμὸς γῆς, ὅταν καχλάζῃ μετὰ κινήματός, ἐκτιναγμὸς δέ, ὅταν ἀναρριπιτῆται.

βράσσει ζέει, ἀναβάλλει.

Βραυρῶν τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνων ἤρπαζον. καὶ Ἀριστοφάνης (Ρακ. 863) "ὡ δέσποτα, ὅσην ἔχει τὴν προκτοετηρίδα." εἴρηται δὲ διὰ τὸ διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἄγεσθαι τὰς θεωρίας τῶν Διονυσίων. ἔστιν ἐν τῷ ἄρκτος.

βραχίων τροπικῶς ἢ δύναμις, ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐργάζεσθαι πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι. Λαβίδ "ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται." Theodoret. in Ps. 36 18.

Βραχυμῶν βασιλεὺς ὁ καὶ τῆ χώρα δὲς τὴν προσηγορίαν, ἔγραψε νόμος Βραχυμῶνων καὶ πολιτείαν τῆ αὐτῆ ἔθνος ἰδίᾳ διαλέκτῳ.

ὅτι οἱ Βραχυμῶνες ἔθνος ἐστὶν εὐσεβέστατον καὶ βίον ἀκτῆμονα σφόδρα κεκτημένον, ἐς νῆσον τοῦ ὠκεανοῦ κατοικοῦν, καὶ τὸν ἄλλῃρον τοῦτον ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ κριμάτων κληρωσάμενον. ἐν ᾧ τόπῳ παραγενόμενος Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν καὶ σῆσας σῆλην ἐπέγραψεν "ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἐφθασα μέχρι τούτου." ἐν ᾗ νήσῳ κατοικῶσιν οἱ μακρόβιοι· ζῶσι γὰρ ἄν' ἔτη διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα καὶ εὐχρασίαν τῆ ἀέρος. παρ' οἷς οὐδὲν τετράποδον ἐστὶν, οὐ γέωργιον, ἔ σίδηρος, ἔκ οἰκοδομῆ, ἔ πῦρ, ἔ χρυσός, ἔκ ἄργυρος, ἔκ ἄρκτος, ἔκ οἴνος, ἔ κριωφαγία,

ἀλλ' ἔχοντες τὸν ὑγρὸν καὶ γλυκὺν καὶ εὐκρατον ἀέρα καὶ πάσης ἀρρωστίας καὶ φθορᾶς ἀπηλλαγμένον, καὶ σμικρᾶς ὀπίρας καὶ διειδεδάτου ὕδατος ἀπολαύοντες, σέβονται γνησίως θεὸν καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχονται. καὶ οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ προσπαροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐντεῦθεν εἰσι τοῦ Γάγγου παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας. οἱ ἂν ἄνδρες περῶσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἰουλίῳ καὶ αὐγούσῳ μηνί· παρ' οἷς ὑπάρχουσι ψυχρότεροι, τοῦ ἡλίου πρὸς ἡμῶς καὶ βορρῶν ὑψωθέντος. οἷγε καὶ εὐκαρπότεροι γινόμενοι πρὸς οἷσρον αὐτοὺς κινεῖν λέγονται. ὅπερ δὴ καὶ τὸν Νεῖλόν φασιν οὐ κατὰ ταῦτόν τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς πλημυρεῖν, ἀλλὰ μεσοῦντος τοῦ θέρους ἐπικλύζειν τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῆ γε παντὸς ἡλίου τὴν βορειοτέραν διαθέοντος ζώνην, καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν παρενοχλοῦντος ποταμοῖς καὶ συγκρῦβοντος, τούτου δὲ πλεῖσον ἀπέχοντος. καὶ ποιήσαντες μετὰ τῶν γυναικῶν ἡμέρας μ' ἄλλιν ἀντιπερῶσι. τῆς δὲ γυναικὸς δύο παιδας γεννησάσης οὐκέτι ὁ ἀνὴρ ἀντιπερᾶ πρὸς αὐτήν· οὔτε μὴν ἐκείνη πλησιάζει ἄλλῃ διὰ πολλὴν εὐλάβειαν. εἰ δὲ συμβῆ σειραν ἐν αὐταῖς εὑρεθῆναι, μέχρι πενταετίας διαπερῶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ συγγινόμενος αὐτῆ, ἐὰν οὐ τέκη, οὐκέτι πλησιάζει αὐτῆ. διὰ τῆτο οὐδὲ πολυάνθρωπος ἐστὶν αὐτῶν ἢ χώρα, διὰ τὴν ὀλιγοδείαν. cf. Pal-lad. de Brachman. p. 7.

βραχυμυθίας βραχυλογίας. καὶ βραχέσιν ἀντὶ τοῦ εὐτελέσι.

βραχυτελεῖ σύντομον, μικρόν.

βραχυφεγγίτης ὁ ὀλιγοφαῖς· (ΑΡ 6 251) "καὶ βραχυφεγγίτου λύχνου σέλας."

βρέβιον, βραβεῖον δέ.

βρέγμα καὶ βρεγμὸν τὸ ὑπερμετώπιον μέρος· "πλήξας αἰγανέα βρέγμα κυναγέτιδι" ἐν ἐπιγράμμασι (ΑΡ 6 115).

βρεκεκῆξ κοῦξ κοῦξ ἐφύμνιον παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις (210), μίμημα φωνῆς βατράχων.

βρέμει ταράσσει, ἠχεῖν ποιῶ.

βρενθύεσθαι διὰ θυμὸν μετωρῖεσθαι, ἢ προσποιῖσθαι ὀργίζεσθαι· (Theophyl. Sim. 13) "ὁ δὲ σοβαρευόμενος πολλῶν μᾶλλον κατεβρενθύετο." καὶ βρενθύεται ἐπαίρεται. βρένθος δὲ εἶδος μύρου, ᾧ χρωμέναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονοῦσι. καὶ βρενθύη

σεμνύνη καὶ μέγα φρονεῖς ἐφ' ἑαυτιῶ. οἱ γὰρ ἀποδεδωκότες ἑαυτοῖς σοβαρῶς τε βαδίζουσιν, ὡς τοῦ μὲν Προδίκου ὄντος σοφοῦ, τῆ δὲ Σωκράτους κενὴν μόνον ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν καρπουμένου. Ἀριζοφάνης Νεφέλαις (361)· "βρενθύη ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῶφθαλμῶ παραβάλλη." ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν τῇ σήματι, καὶ ταυρηδὸν ὄρας, ἢ ἀλαζονικῶς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ βρενθείου μύθου. καὶ βρενθνόμενος ἐπαιρόμενος, μέγα φρονῶν· Ἀγαθίας (5 16) "οἱ δὲ μεζόνως ἤπερ ἐχρήν ἐπὶ τοῖς φθάσαι βρενθνόμενοι τῶν ἐν ποσὶ καταλιγῶρον," καὶ αὐθις (Menand. p. 291 Nieb.) "ὃ δὲ εἰς τὴν βασιλίδα ἐπορεύετο ἔξωγκωμένος καὶ μάλα βρενθνόμενος."

βρέτας εἰδωλον, ἄγαλμα, παρὰ τὸ βροτῶ ἑοικέναι. (A Eq. 31) "προσπεισὶν ποι πρὸς βρέτας" πρὸς τέμενος ἢ πρὸς ἔδος ἢ πρὸς ἄγαλμα θεῶν ἰκέτας γενέσθαι.

βρέχειν ἐπὶ τῆ πίνειν λέγεται. καὶ ὑποβεβρεγμένος ὁ μεμεθυσμένος. Athen. p. 23.

Βρήννον. "ὡς ἔν ... Φεβροβάριον." cf. v. Φεβροβάριος.

Βριάρειω.

βριαροὶ βαρεῖς, ἄγριοι, ξεριοί, φοβηροί.

βριδομένη (Hom. Θ 307) βαρνομένη διὰ πλῆθος ὧν ἔφερον. ἐν ἐπιγράμμασι (AP 6 27) "γῆραι νοσοφόρῳ βριδομένης παλάμης."

βριθον (Hom. ι 219) ἀντὶ τῆ ἔβριθον.

βριθός βάρος· "τὸς πύργους ἀμήχανον ἔλειν, μήτε ἀνατραπῆναι ῥαδίως διὰ τὸ βριθός μήτ' ἐμπρησθῆναι διὰ τὸν σίδηρον." καὶ αὐθις (A Ran. 1422) "σιδηροβριθὸς τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον."

βριθῶν, γενικῇ καὶ δοτικῇ, ἐβριθῶν ἢ βαρῶν· "τεῖχος ἀνδρῶν τε καὶ ὕλων βριθον."

βριμάζων τῇ τῆ λέοντος χροῖμενος φωνῇ.

βριμήσαιο ὀργισθείης· "ὡς" εἰ σὸ βριμήσαιο ὀσρακίονα, νύκτωρ κατασπύσαντες ἄν τὰς ἀσπίδας τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἄν καταλάβοιεν" (A Eq. 851), ἀντὶ τῆ, εἰ βηληθείης αὐτὸν ἔξορίσαι, τὰ σιτοφυλακεῖα κατὰσχουν.

βριμάμενος ὀργιζόμενος· (Aelianus: cf. v. ἐθέλγεται) "ἂ μὴν ἐθέλγεται ὁ ὑπατος τοῖς ὑπερήταις σὺν ὀργῇ βριμάμενος." καὶ βριμάται ἀπειλεῖ. καὶ βριμαμέναις ἤχον ἀποτελέσαις· "μύλη γὰρ τις ἦν αὐτόθι. ὁπό-

τε ἦν οἱ ἄνω σρατιῶται τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἤρχοντο, τότε κάκεινοι ἔσειον τὴν μύλην· ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμαμέναις ὁ τῆς μιᾶς ψόφος ῥαδίως ἐλάνθανεν." cf. v. ἄλφαιτα.

βρόγγος καταπύτης, ὁ λάρυγξ.

Βρόμιος ὁ Διόνυσος, ὁ γενεσιουργὸς τῶν καρπῶν, παρὰ τὸ βορὰ βρόμιος, καὶ ὑπερθεῖσι βρόμιος.

βρόμος ἤχος πυρὸς κυρίως. "καὶ κόφιο βαρὺν τυπάνον βρόμον" ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 165), καὶ αὐθις (AP 7 8) "ἔκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν."

βροντή νεφῶν ψόφος ἐκ παρατρέψεως ἢ ῥήξεως (Diog. L. 7 153). ἔσι δὲ καὶ μηχάνημα τι ὃ ἐκαλεῖτο βροντιῶν, ὑπὸ τὴν σκηρὴν δὲ ἦν ἀμφορεύς ψηφίδας ἔχων θαλαττίας· ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψῆφοι κατήγοντο, καὶ κυλιόμεναι ἤχον ἀπετέλουν ἑοικότα βροντῇ. sch. A Nub. 294.

βροτοειδέσιν ἀνθρωπίνας.

βροτόεντα (Hom. Z 480) ἡμαγμένα.

βροτολογός ὁ ὀλέθριος, ὁ τοὺς βροτὰ τοὺς ὀλοθρεύων. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 91) "Ἄρες βροτολογέ, σκύλα φέρειν δῶης πᾶσιν ἀπ' ἀντιπύλων."

βροτολογός ὁ τοὺς βροτοὺς διαφθεῖντων· (Procop. Arc. 12) "ὡσπερ οἱ ποιηταὶ λέγουσι, βροτολογῶ ἤσην."

βροτός φθαγτός ἀνθρωπος, βρότος δὲ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἷμα.

βρουμάλια. ταῦτα ἐπενόησε Ῥῶμος, ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ῥῆμος ἐκ πορνείας γενόμενοι ἔξερορίθησαν καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνετρέφθησαν. ὄνειδος δὲ ἦν Ῥωμαίοις τὸ ἐξ ἀλλοτρίων ἐσθίειν. ἕκαστος ἐν τοῖς συμποσίοις τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα ἐκόμιζε πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν ἀλλοτριοφάγοι. οὗ δὲ χάριν ἐπενόησε Ῥῶμος τὰ βρουμάλια, εἰρηκῶς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον ἐν τῷ χειμῶνι, ὅτε ἡρεμοῦσιν ἐκ τοῦ πολέμου, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ω, κελεύσας καὶ τὴν σύγκλητον καλεῖν τοὺς σρατιῶτας. καὶ μέλλοντες οἱ σρατιῶται ἀπίεσαι ἠύλων ἀφ' ἐσπέρας πρὸς τὸ γνῶναι ὅπου τραφήσονται. καὶ τῆτο ἐπενόησε πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑβρεως αὐτοῦ ὁ Ῥῶμος, καλέσας τὸ ὄνομα τῆ ἀρίστου Βρουμαλιούμι, ὃ ἔσι Ῥωμαῖσι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τραφῆναι. Malalas p. 179.

Βρούτιδες γυναῖκες οὕτω καλούμεναι, οἰονεὶ Σίβυλλαι καὶ προφήτιδες. πάσας δὲ τὰς ἐνθουσιώσας Σιβύλλας ἐκάλεον.

Βροῦτιος ἑρατηγὸς Ῥωμαίων ἐγραψεν ἐπισολὰς καὶ τῶν Πολυβία τῆ ἱστορικοῦ βίβλων ἐπιτομήν. θαυμάζεται δὲ εἰς τὴν τῶν ἐπισολῶν ἰδέαν ἤγουν χαρακτηῖρα.

βροῦχος ἢ κάμπη.

βρόχοις σχοινίοις· "οἱ μὲν οὖν βρόχοις τισὶν ἐνάψαντες νύκτωρ ἀπὸ τοῦ περιβόλου καθῆκαν," καὶ αὐθις "διὰ τῶν βρόχων ἐς τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον."

βρόχος τὸ τῆς ἀγχόνης σχοινίον. "ὃ δὲ ἤδη μεμηχανημένος ἀγχόνην, τὸν βρόχον ἐνδεδυμένος." καὶ αὐθις "ἢ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀσεβοῦς μίξεως ἀλλαξαμένη βρόχον."

βρουάζει θάλλει, τρυφερῶς διάκειται, εὐφραίνεται.

βρουγμός τρισμός ὀδόντων, ἢ μυλῶν ἀκόνησις.

a βρούει δοτικῇ· "δέδοικα μὴ βρούων ἔλκεσιν εἰσάγης τὸ ἀνιάτρευτον." καὶ μετὰ γενικῆς "βρούει φυτῶν καὶ ἀνθέων."

b βρούει ἀνθεῖ, τέθηλεν· "ὃ δὲ εὐθὺς Αἰβάνου τοῦ ὄρους ἀνέδραμεν, καὶ τὸ ὑποκείμενον πεδίον εἰς ἄχρυσον βρούον τοξεύει πυρὶ, καὶ τὸ λήιον πᾶν τέφραν ὤτετο γεγονέναι." cf. v. κατὰ σπουδῆν.

βρούκοντα τρώγοντα, κατεσθίοντα· (AP 6 263) "ἄρτι καταβρούκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον."

a βρούκουσα τοὺς ὀδόντας τρίζουσα· "εἰπεν ὀδόντα ὄξυν ἐπιβρούκουσ', οἷα Λάκαινα γυνή" (AP 7 433).

b βρούκουσα ἐσθίουσα, δάκνουσα, παρὰ τὴν βορᾶν, οἰονεὶ βορούκουσα· "βρούκουσ' ἀπέδεσθαι φησὶ με τοὺς δακτύλους" Ἀριστοφάνης Ὀρνισι (26), καὶ ἀλλαχῶ (Lys. 367) "βρούκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντις' ἔξαμῆσω."

βρούλλων ὑποπίνων, ἀπὸ τοῦ τοῖς παιδίοις λεγομένα. Ἀριστοφάνης (Eq. 1123) "βρούλλων τὸ καθ' ἡμέραν. κλέπτοντά τε βόλομαι τρέφειν ἕνα προσάτην. τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως, ταπεινώσας ἐπάταξα." Φαινὸς ἀντὶ τῆ ὅταν γένηται πλήρης, τρεῖς ὅταν ηὔξησθαι δοκῇ καὶ μέγας εἶναι, τοῦτον ταπεινὸν ἐποίησα. τρεῖς, εἰσὺς πλετῆσαι δημεύσω.

βρούσις.

βρούτια τὰ τῆς σαρπλῆς πέσματα, ἢ

τινες εἰς μύθῳ λέγουσιν. Athen. p. 56.

Βροῦτιδαὶ ὄνομα γένους Ἀττικοῦ.

βρούχιος βυθιζόμενος ὕδατι. "ἐπὶ Ἡρακλείῳ βασιλείῳ σ' χιλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρησαν ἐν τῷ πρὸς Ἰσαύρους πολέμῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος χρήματα πλεῖστα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς πέμπει, ἅπερ βρούχια γέγονεν ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου" (Nicephor. brev. p. 19). καὶ ἔμβρον τὸ ἐγγύσιον βρέφος. καὶ ἔμβρούσιος ἢ ἄγκυρα ἢ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 90) "ἄγκυραν ἔμβρούσιον ἐρυσσηίδα."

βρωώδης δυσώδης.

βρωμᾶσθαι τὸ ὀγκῶσθαι πεινῶντα ὄνον (sch. A Vesp. 615). καὶ βρωμα ἢ φωνή. καὶ βρωματίζω αἰτιατικῇ.

βρώμης (Hom. κ 177) βρώσειος, τροφῆς.

βρωτόν βρώσιν, τροφήν· Ξενοφῶν (Anab. 4 5 8) "ὃ δὲ παριὼν ἐπὶ τὰ ὑπεζύγμια, εἴ τί που ὀρώη βρωτόν, ἐδίδου τοῖς βουλιμῶσι."

βύας εἶδος ὀρέου νυκτερινοῦ. καὶ "βύας ὤφθη" καὶ "βύαι ὤφθησαν" Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς, ἐν τέρατος λόγῳ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτα ἐπιφαινέσθαι πολλάκις λέγων. σημαίνει δὲ συμφορᾶς.

Βύβλις ὄνομα κύριον, ἀδελφῇ Καύνον· ἀμφοτέροι δυσυχήσαντες.

βύβλον πάπυρον. Ἀλιανός (cf. v. φάκελλον) "κελεύει τὸν μὲν ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι φάκελλον βύβλον τετρακοσίων χρυσῶν, εἰ μὴ ἐθέλη, αἰεὶ προσεπιτιμῶν καὶ ἐπαιτεῖν τοῦ χρυσίου προσιδέντα, ἕως ἂν ἀπειπῶν δῶ ὅσον ἂν αἰτηθεῖς τύχη τῇ ἐπὶ πάσαις φωνῇ." καὶ παροιμία (Aeschyl. Suppl. 768) "βύβλον δὲ καρπὸς οὐ χροατὶ εἰς μέγαν," ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς, παρ' ὅσον ἀσθενὴς οὖσα ἢ βύβλος οὐ δύναται μέγαν φέρειν καρπόν.

Βυζάντιον. ὅτι τὸ Βυζάντιον ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων τετεῖχιστο γενναίῳ τείχει, πεποιημένῳ μυλῆτα λίθῳ, ἐς τετραγώνον ἐργασμένη (Herodian. 3 1 6). ἐπὶ μὲν γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν Θρακίων πύλων πύργοι πρὸς τὴν θάλασσαν καθήκοντες· τότε δὲ ἦν τις τῷ πρώτῳ ἐνεβόησέ τι ἢ λίθον ἔρριπεν, αὐτὸς τε ἤχει καὶ ἐλάλει καὶ τῷ δευτέρῳ τοῦτο ποιεῖν παρεδίδου, καὶ οὕτως διὰ πύργων ἐχώρει (Dio Cass. 74 14).

βύζην ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπαλλήλως, πε-
πυκνωμένως· Ἀρριανός (1 19) "κατὰ τὸ εἶδος
τοῦ λιμένος, ἧ ξενώτατον ἦν, βύζην τὰς τρι-
ῆρεις ὀρυζόντες." "ὃ δὲ τὰ φρέατα φορυ-
τῆ, καὶ τῇ ἐπιτυχοῦσῃ ὕλῃ βύζην ἐνέπλησε."

βυθίζω αἰτιατικῆ.

βυκάνη ὄργανον μουσικόν. καὶ βυκάνην
ἐξ ἀργύρου εὔρε Μιωσῆς. ἐγένοντο δύο, καὶ
τῇ μὲν πρὸς παρακλέυσιν καὶ συλλογὴν
ἐχρῶντο, τῇ δὲ συνελθεῖν ἀρχάς. Ioseph. A.
I. 3 12 6.

βύουσι φράττουσι, καλύπτουσι· ἐνθεν
καὶ ἀκρόβυστος· ὃ τὸ ἄκρον βεβυσμένον
ἔχων. Πισίδης "ἐρῶ δέ σοι νῦν, εἴπερ οὐ
βύειν θέλεις."

βυρσαίετος ὁ Κλέων. συντίθεται δὲ ἡ
λέξις ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ αἵτου. ἡμῶν
μὲν ὡς βυρσοδέψην κωμωδῶν τὸν Κλέωνα
καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἄρπαγα τῶν κοινῶν· ἄρ-
πακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ αἵτος. σκυτοδέψης
Ἀπτικόν, βυρσοδέψης δὲ Ἀσιανόν. ἡ Παιφλα-
γῶν βυρσεύς. σημαίνει δὲ τὸ ἐκ τοῦ ἐμβρέ-
χειν τὰ δέρματα καὶ πλείοσιν ἡμέραις εἶν
αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον, ἵνα διαλάβοιεν, ἀπὸ
τῆς ὁσμῆς τοῦ ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων
μολυνομένων ἄχαρι ὀδωδέναι. διαβάλλει ἔν
ὡς δύσοσμον, ἄλλως τε καὶ τὴν εὐτέλειαν
δεικνὺς Κλέωνος, ἀφ' οἷας τύχης ὀρμώμενος
πρωτεύει τῶν Ἀθηναίων. sch. A Eq. 197 et 44.

βυρσοδέψης σκυτοτόμος, ὃ τὰς βύρ-
σας θεραπεύων.

βυσσάχην ὃ τοὺς ὄμους συνελκων ἐπὶ
τὸν τράχηλον.

βύσσινον βύσση βεβαμμένον· (AP 6
265) "δέξαι βύσσινον εἶμα, τό τοι μετὰ παι-
δὸς ἀγανῆς ὕφαινε."

βυσσοδομοῦντες ἐκ βύσσης σκεπτόμε-
νοι. καὶ βύσσωμα· (AP 6 33) "Θύνην εὐ-
κλώσιο λίνα βυσσώμασι ῥόμβον ἠράξαντες
γλανκαῖς ἐν παρούδοις πελάγους."

βυσσὸν βύσσης, ὄξυτόνως. βαρυτόνως δὲ
σημαίνει βαρῆν ἐκ πορφύρας. καὶ βυσσὸς
βυθὸς παρὰ Ἡροδότῳ (2 28).

Βῶλις ὄνομα κύριον.

a Βῶλος Δημοκρίτειος φιλόσοφος ἰσορίαν
καὶ τέχνην λατρικὴν· ἔχει δὲ ἰάσεις φυσικὰς
ἀπὸ τινῶν βοηθημάτων τῆς φύσεως.

b Βῶλος Μενδήσιος Πυθαγόρειος περὶ
τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἰσοριῶν εἰς ἐπί-
σασιν ἡμᾶς ἀγόντων, περὶ θαυμασίων, φυ-

σικὰ δυναμερὰ (ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ
ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ σοχειῶν), περὶ ση-
μείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου
καὶ λύγνου καὶ ἱριδος.

βῶλος ἀρούρα, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις
τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῇ,
"θαλάττη ἐκ χαράδρας ὕδωρ." βῶλος δὲ ἡ
δρόσος.

βωμακεύματα.

βῶμαξ βομολόχος, ὃ ἀπὸ τῶν βωμῶν,
πρὶν καρπωθῆναι, αἴρων. τάσσεται δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν μαλακίζομένων.

βομολοχεύεσθαι. βομολόχοι κυρίως
ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βω-
μῆς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαι-
τοῦντες, ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβάνομενοι ταῖς
θυσίαις ἀνληταὶ καὶ μάντις. ἐκ μεταφορᾶς
δὲ τούτων ἐλέγοντο βομολόχοι καὶ τινες εὐ-
κόλοι καὶ ταπεινοὶ ἄνθρωποι, καὶ πᾶν ὅτι ἔν
ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν τε
καὶ σκώπτειν. ὥστε τοῦνομα τρία σημαίνει.
Harp.

βομολοχεύμασι (A Eq. 902) πανουρ-
γεύμασι.

βομολοχεύσαιτο ἀντὶ τῆ ἀγοραῖόν τι
εἶποι ἢ εὐτέλης. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (969)
περὶ διαφθορᾶς ἁρμονικῶν "ἐντειναμένους
τὴν ἁρμονίαν ἦν οἱ πατέρες παρέδωκαν. εἰ
δὲ τις αὐτῶν βομολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειν
τινα καμπήν," οἶονεὶ κεκλασμένη τῇ φωνῇ
τὴν ᾠδὴν προεινέγκοιτο, "οἷας οἱ νῦν τὰς κα-
τὰ Φοῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτες, ἐπι-
τρίβετε τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας
ἀφανίζων." καὶ αὐθις (Aelianus?) "πολλὰ
μὲν οὖν καὶ ἄλλα τῆς τούτου βομολοχίας τε
καὶ αἰμυλίας μαρτύρια διαρρεῖ, ἐν δὲ τοῖς
ἄρα καὶ ἐκεῖνο."

βομολόχος ὃ περὶ τῆς βωμῆς λοχῶν
ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων, με-
ταφορικῶς δὲ καὶ ὁ παραπλησιῶς τέτρω ὠφε-
λείας ἔνεκά τινος κολακεύων. καὶ βωμα-
κεύματα καὶ βομολοχεύματα. Ἀπολλό-
δωρος Κυρηναῖος ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτο-
ποιός. τινὲς τὸν μετὰ τινος εὐτραπείας
κόλακα. καὶ τὸν πανουργον δὲ καὶ συκο-
φάντην.

βομολόχος ὃ κακοῦργος, ἀσεβής, παρὰ
τῆς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα
θύματα, ἢ τῆς θυόντας, ἵνα αἰτήσαντες λά-
βωσί τι (sch. A Nub. 910). καὶ βομολόχοις

ἔπεισι τοῖς πρὸς χάριν καὶ ἀπὸ κολακείας. ἀπὸ δὲ τῶν λοχῶντων περὶ τῆς βωμῆς καὶ βυλομένων τι λαβεῖν μετήνεται ἢ λέξις· ἔτσι γὰρ ἐπὶ τῶν βωμῶν πολλὰ ἐλιπάρουν κολακεύοντες λαβεῖν τι τῶν θυόντων (sch. A Ran. 360). Ἀγαθίας (1 13) "ὁ γὰρ σύνθητες ἔμοιγε, ὁ Ναρσῆς ἔφη, βωμολογίαις τε καὶ γλίσχραις ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι." καὶ περὶ Ἰσιδώρου Λαμάσκιος "ὁ δὲ ἐπίχαρις ἦν, εὐτραπείας μὲν καὶ βωμολογίας ὅτι πορρωτάτω."

βωμοί. οὕτως λέγονται αἱ βύσεις, στιβάδες.

βωμόν σαπίδα (an σιβάδα) Λάκωνες.

βωμός τέμενος, καὶ τόπος ἀνάβυσιν ἔχων πρὸς τὸ λέγειν ἐπήκου· ἐφ' ὃν Κράτης ἀναβύς "Κράτης ἀπολύει τὰ Κρύτητος" εἶρηκε. καὶ Ἀριστοφάνης (Pac. 933) "ὁ γὰρ βωμός θύρασι καὶ δῆ" ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτοίμου ἐστὶ παρισκευασμένος.

βῶν ἀσπίδα Ἀργεῖοι, ἀντὶ τῆ βῶν, ἦτοι βύρασαν.

Βῶνος στρατηγὸς τῆς Μυσίας τῆς παρὰ τῷ Ἰσρῶ ποταμῷ παρατεταμένης, ἀνὴρ συνέσειως ἐς ἄκρον ἦκων καὶ λίαν ἀγαθὸς τὰ τε πολιτικὰ καὶ πολέμια. ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανῶ. cf. Agath. 1 19.

βῶνυσοι ἄποικοι, βεκόλοι.

βῶξ.

βῶροι ὀφθαλμοί.

Βῶρος ὄνομα κύριον (Hom. E 44, II 177).

βῶς βύρασα, ἀσπίς.

βωσόμεθα καλέσομεν, μαρτυρέμεθα.

βῶσον βόησον. Κρατῖνος.

βωσρεῖν καλεῖν, βοῶν· Ἀριστοφάνης (Lys. 686) "ποιήσω τῆς δημότας βωσρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον."

Βωτειν ἄροον. Λάκωνες.

βωτιάνειρα (Hom. A 155) ἢ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας.

Βώτιον τόπος.

βώτορες βοιτῆρες, νομεῖς. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 262) "τὸν νομῆν καὶ ἐπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας σινόμενον, κλαγγάν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν πέφνε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασεν πίτυος."

Βώχανος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Τέρκων ἀρχηγός, ὃς ἐπὶ Ἰουστινιανῶ τὸν Βόσπορον ἐπόρθησε. ζῆται ἐν τῷ Βόσπορος.

Γαβιῶ πόλις, καὶ Γαβαωνῖται οἱ ἀπὸ τῆς χώρας.

Γαβίνιος ὄνομα κύριον Ῥωμαϊκόν.

Γαβριήλ ὄνομα κύριον. καὶ Γαβριηλάς ὄνομα κύριον.

Γάγγης βασιλεὺς Αἰθιοπίων, ὃν ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος, δεκάπηγος τὸ μῆκος, τὴν δὲ ὄραν οἶος οὕπω τις ἀνθρώπων, ποταμῶ δὲ Γάγγου παῖς. τὸν δὲ πατέρα τὸν ἑαυτοῦ τὴν Ἰνδικὴν ἐπικλύζοντα αὐτὸς ἐς τὴν Ἐρυθρὰν ἔτρεψε, καὶ διήλλαξεν αὐτὸν τῇ γῆ· ὅθεν ἢ γῆ ζῶντι μὲν ἄφθονα ἔφερεν, ἀποθανόντι δὲ ἐτιμώρει. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀχιλλεῖα Ὀμηρος ἄγει μὲν ὑπὲρ Ἑλένης ἐς Τροίαν, φησὶ δὲ αὐτὸν ἰβ' μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης ἤρηκέναι περὶ δὲ ια', γυναῖκα δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλείως ἀφαιρεθέντα εἰς μῆνιν ἀπενεχθῆναι, ὅτε δὴ ἀτεράμονα καὶ ὠμὸν δόξαι, σκεψόμεθα τὸν Ἰνδὸν πρὸς ταῦτα. πόλει μὲν τοίνυν ξ' οἰκισῆς ἐγένετο, αἶπερ εἰσὶ δοκιμώταται τῶν τῆδε· τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις ὅσας ἐνκλίεσθρον ἡγεῖται τοῦ ἀνοικίζεν πόλιν, ἐκ ἔσιν. Σκύθας δὲ τῆς ὑπὲρ Καύκασον στρατεύσαντας ποτε ἐπὶ τήνδε τὴν γῆν ἀπώσατο· τὸ δὲ ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι πολλῶ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει. Philostrat. V. A. 3 20.

Γάγγρα πόλις.

γάγγραινα εἶδος πάθους.

Γαδαρηνός ἀπὸ τόπου.

Γάδειρα τόπος κατὰ τὴν ἰσπεριάν μοῖραν, ἀποτελεῦτησις τῆς θαλάσσης, καὶ οἶον ἐκροῆ ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν Ἀτλαντίδα θάλασσαν, τὸν ὠκεανόν, ἦν διεκπλεῦσαι ἐκ ἐνῆν βραχῶδη καὶ σκοτεινῇ τυγγάνουσαν. Γάδειρα δὲ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὴν δειρήν, ὃ ἔστι τράχηλος. μέχρι τέτων ἐλθῶν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ μὴ δυνάμενος διελθεῖν, σῆλας παρὰ τῶν ἐγχωρίων λαβὼν ἰδρύσατο, ἰθελῶν δὲ αὐτῶν ἄχρι τῶν τῆδε βατῆν εἶναι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. sch. Gregor. Naz.

γάζα. καὶ γαζοφυλάκιον θησαυροφυλάκιον· γάζα γὰρ θησαυρός. "πολλὴν δὲ εὐρεν ἀφθονίαν τροφῆς καὶ γάζαν βαρβαρικὴν, ἀργυρίου δὲ τίλαντα γ'." "ὁ δὲ Πτολεμαῖος τὰ βασιλεία περιώγων ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν" Διόδωρος φησι (t. 2 p. 629).

γαῖα χάνοι (Hom. Z 282) καταπίοι αὐτὸν ἢ γῆ.

Γαῖανός Ἀράβιος σοφιστής, μαθητῆς Ἀφίνου τοῦ Γαδαρέως· ἦν δὲ ἐπὶ τε Μαξι-